

Συνάδελφοι μαζικοποιήστε τα σωματεία σας

ΠΑΝΟΙΚΟΔΟΜΙΚΗ

ΟΡΓΑΝΟ ΤΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ ΟΙΚΟΔΟΜΩΝ
ΚΑΙ ΣΥΝΑΦΩΝ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΩΝ ΕΛΛΑΔΑΣ

www.omospondiaoikodomon.gr

ΦΥΛΛΟ 77ο - ΧΡΟΝΟΣ 12ος
ΔΕΚΕΜΒΡΗΣ 2008 - ΓΕΝΑΡΗΣ 2009
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ: 0,06 €
ΔΙΜΗΝΗ ΕΚΔΟΣΗ

**Η ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΤΑΞΗ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΚΑΜΙΑ ΕΥΘΥΝΗ
ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΡΙΣΗ ΤΟΥ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ**

ΚΑΜΙΑ ΘΥΣΙΑ

για την πλουτοκρατία

**Απαιτούμε τώρα μέτρα
για την ανεργία,
την ανακούφιση
των ανέργων**

**Διεκδικούμε Συλλογική
Σύμβαση Εργασίας
με βάση τις ανάγκες
της οικογένειας
του οικοδόμου**

**Η Ομοσπονδία τώρα
και στο Internet**

Τη δική της ηλεκτρονική διεύθυνση έχει πλέον η Ομοσπονδία μας στο Internet. Στο www.omospondiaoikodomon.gr οι οικοδόμοι και κάθε ενδιαφερόμενος μπορεί να βρει νέα, ανακοινώσεις και δραστηριότητες της Ομοσπονδίας και των Συνδικάτων, αποφάσεις, ντοκουμέντα και άλλα υλικά, πληροφορίες για τις συλλογικές συμβάσεις, φωτογραφικό και άλλο υλικό για τη δράση του ελληνικού και του διεθνούς εργατικού κινήματος και το τρέχον ή παλαιότερα τεύχη της «Πανοικοδομικής». Στο www.omospondiaoikodomon.gr

ΤΑ ΑΙΤΙΑ ΤΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΚΡΙΣΗΣ, Η ΔΙΕΞΟΔΟΣ ΚΑΙ ΤΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑ

Ζητούν να πληρώσει πάλι η εργατική τάξη το μάρμαρο

Το αγωνιστικό σχέδιο δράσης του κλάδου για το επόμενο διάστημα, με ζητήματα αιχμής την ανεργία, την υπογραφή των νέων Συλλογικών Συμβάσεων Εργασίας (ΣΣΕ) και το πλαίσιο αιτημάτων που προβάλλει η Ομοσπονδία και συνολικά το ταξικό συνδικαλιστικό κίνημα, παρουσίασε σε συνέντευξη Τύπου η διοίκηση της Ομοσπονδίας Οικοδόμων Ελλάδας.

Το ζήτημα των αιτιών, της ερμηνείας της οικονομικής κρίσης είναι κομβικό ζήτημα για το εργατικό συνδικαλιστικό κίνημα, έχει καθάρτα ταξικό χαρακτήρα, καθορίζει τον προσανατολισμό του κινήματος, αναδεικνύει τη βασική αντίθεση της κοινωνίας, την αντίθεση εργατικής τάξης - κεφαλαίου. Κατά συνέπεια, το ζήτημα είναι ποιος παράγει τον πλούτο, ποιος τον ιδιοποιείται, ποιος έχει τα μέσα παραγωγής, ποια είναι η διέξοδος.

Με βάση αυτήν την τοποθέτηση απορρίπτουμε τις τοποθετήσεις των πολιτικών και συνδικαλιστικών δυνάμεων που εντοπίζουν τις αιτίες της κρίσης σε κακούς καπιταλιστές, σε καιροσκόπους τυχοδιώκτες, στα λάθη και στις παραλείψεις, στην απληστία των τραπεζιτών κλπ.

Η βασική αιτία της οικονομικής κρίσης είναι η άναρχη υπερπαραγωγή, το καπιταλιστικό κέρδος. Η συσσώρευση από τους καπιταλιστές τεράστιου πλούτου από την εκμετάλλευση της εργατικής τάξης από τη μια, και η αδυναμία της εργατικής τάξης από την άλλη να απολαύσει και να αποκτήσει αυτό που παράγει. Κατά συνέπεια, το πρόβλημα εστιάζεται στον καπιταλιστικό τρόπο παραγωγής, στην ατομική ιδιοκτησία στα μέσα παραγωγής και όχι σε κακούς χειρισμούς των καπιταλιστών.

Τα όσα, λοιπόν, λέγονται για παραχωρήσεις των εργατών ώστε να ξεπεραστεί η κρίση, είτε από τη ΝΔ είτε από το ΠΑΣΟΚ και τα άλλα κόμματα του ευρωμονόδρομου ή την οργάνωση των εμπροβιολιμένων και των άλλων πλουτοκρατών, ένα στόχο έχουν:

Να ενοχοποιήσουν την εργατική τάξη, τα λαϊκά στρώματα και τους αγώνες τους, να πείσουν τους εργαζομένους ότι έχουν μερίδιο ευθύνης για την κρίση, άρα πρέπει να κάνουν υποχωρήσεις.

Στην ουσία, πρόκειται για κάλεσμα, η εργατική τάξη να αποδεχτεί να βάλει πλάτη, για να σωθεί η καπιταλιστική οικονομία, να αυγατίσουν τα κέρδη των εργοδοτών, των κατασκευαστικών εταιρειών. Τόσα χρόνια η εργατική τάξη υπέφερε από την πολιτική του κεφαλαίου, που υπηρετούσαν πιστά τόσο το ΠΑΣΟΚ όσο και η ΝΔ, οι δυνάμεις που είναι ευθυγραμμισμένες με την ΕΕ, για να εξασφαλίσουν ανάπτυξη και ανταγωνιστικότητα. Σήμερα που οι καπιταλιστές δεν κερδίζουν όσα θα ήθελαν από τις επενδύσεις τους, δηλαδή από την αξιοποίηση της κλειμμένης υπεραξίας, ζητάνε ξανά να πληρώσει η εργατική τάξη το μάρμαρο.

Θεωρούμε ότι θα είναι ολέθριο για την εργατική τάξη αν μπολιαστεί με μια τέτοια αντιλήψη.

Πρακτικά, αυτό σημαίνει αποδοχή μιας αντεργατικής, αντιλαϊκής πολιτικής, που θα συμπιέζει καθημερινά το εισόδημα της εργατικής τάξης προς τα κάτω, θα κάνει πιο μίζερη τη ζωή της. Σημαίνει:

- Κατάργηση των Συλλογικών Συμβάσεων.
- Πλήρη ανατροπή του σταθερού χρόνου εργασίας.
- Πάγωμα και μείωση των συντάξεων.

- Μεροκάματο κάτω από τη σύμβαση και χωρίς ασφάλιση.

Η εργατική τάξη δεν έχει καμία ευθύνη για την κρίση του συστήματος, δεν πρέπει να κάνει καμιά υποχώρηση. Είναι αναγκαίο σε αυτές τις συνθήκες να αναπτυχθεί ισχυρό, ταξικά προσανατολισμένο εργατικό κίνημα διεκδίκησης, όχι παραίτησης. Σήμερα είναι πιο επίκαιρο και αναγκαίο από κάθε άλλη φορά τα αιτήματα της εργατικής τάξης να βοηθούν την επαναστατικοποίηση των εργαζομένων σε αντίθεση με τις δυνάμεις της οπισθοδρόμησης, που επιδιώκουν τη συντηρητικοποίησή τους. Να αποδεικνύεται στην πράξη ότι αυτός ο δρόμος ανάπτυξης θα γεννάει φτώχεια, ανεργία, κρίσεις. Δεν έχει να προσφέρει πλέον τίποτα. Αντίθετα, είναι επιτακτικός ο άλλος δρόμος ανάπτυξης που έχουν ανάγκη οι εργαζόμενοι, που κριτήριο του θα είναι τα συμφέροντα, οι ανάγκες των εργαζομένων, των λαϊκών οικογενειών.

Το ζήτημα της ανεργίας δεν είναι αποκλειστικότητα των οικοδόμων. Είναι ένα γενικότερο πρόβλημα, έχει τις ρίζες του στο ίδιο το σύστημα, στον καπιταλιστικό τρόπο ανάπτυξης. Δεν αφορά μόνο τους αμειψόμενους αλλά παρασέρνει συνολικά κλάδους και επαγγέλματα που δραστηριοποιούνται γύρω από την οικοδομή. Δηλαδή εργαζόμενοι στην εξόρυξη, στη μεταποίηση και εμπορία οικοδομικών υλικών, όσον αφορά το εμπόριο εννοούμε οικογενειακές επιχειρήσεις, αυτοαπασχολούμενους που έχουν μάντρες οικοδομικών υλικών, μικρομάγαζα κλπ., μισθωτούς τεχνικούς, χειριστές σκαπτικών και άλλων μηχανημάτων, εργοδηγούς κλπ.

Κατά συνέπεια, το πρόβλημα ξεφεύγει α-

πό τους 300 χιλιάδες οικοδόμους και τις οικογένειές τους και αγκαλιάζει εκατοντάδες χιλιάδες εργαζομένους στον κλάδο και αυτοαπασχολούμενους.

Εκτιμάμε ότι την ανεργία, που κάπως δειλά παρουσιάστηκε στον κλάδο μετά τους Ολυμπιακούς Αγώνες, την αναχαίτισε προσωρινά η μαζική έκδοση οικοδομικών αδειών για να προλάβουν οι κατασκευαστές τα νέα φορολογικά μέτρα της κυβέρνησης. Η ανάκαμψη ήταν προσωρινή. Στην πορεία, η γενικότερη οικονομική κρίση επηρέασε το χώρο των κατασκευών. Τα 500.000 απούλητα διαμερίσματα πανελλαδικά και οι αυξημένες τιμές των διαμερισμάτων καταδείχνουν με τον πιο χαρακτηριστικό τρόπο ότι από τη μια μεριά το κατασκευαστικό κεφά-

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΤΟΥ ΠΑΜΕ

Ένας εκφραστής του μεγάλου κεφαλαίου

Υστερα και από τις νέες πρόσφατες προτάσεις του προέδρου του ΕΒΕΑ, Μίχαλου, για εκ περιτροπής εργασία των εργαζομένων μερικές ημέρες την εβδομάδα και για χορήγηση σ' αυτούς τους εργαζομένους από τον ΟΑΕΔ και ενός επιδόματος επαιτείας για τις μη εργάσιμες μέρες, επιβεβαιώνεται ότι ο κύριος αυτός πρακτορεύει επάξια τις αντεργατικές πολιτικές του κεφαλαίου, της κυβέρνησης και της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Δείχνει την ταξική εχθρότητα απέναντι στην εργατική τάξη.

Με αυτές τις κατάπτυστες προτάσεις του Μίχαλου, γίνεται φανερό ότι το κεφάλαιο, η κυβέρνηση και οι άλλες πολιτικές δυνάμεις που το υπηρετούν, επιδιώκουν να διαφυλάξουν τα καπιταλιστικά κέρ-

δη και να φορτώσουν την κρίση του δικού τους καπιταλιστικού συστήματος, στους εργαζομένους και μέσω του ΟΑΕΔ, που χρηματοδοτείται από τους εργάτες. Δηλαδή συλλογικά η εργατική τάξη και όλοι οι εργαζόμενοι να πληρώνουν και την ανακύκλωση της φτώχειας τους.

Αυτή η πρόκληση πρέπει να απαντηθεί με τη δυναμική αγωνιστική αντιπρόταση της εργατικής τάξης και όχι μόνο να χαλάσει τους σχεδιασμούς του κεφαλαίου, αλλά να συμβάλει έτσι ώστε οι εργατικές κατακτήσεις του σήμερα για την κάλυψη των σημερινών σύγχρονων αναγκών, να ανοίγουν προοπτικές για γενικότερες κοινωνικοοικονομικές αλλαγές προς όφελος όλων των εργαζομένων.

Συμβολική κατάληψη στο ΕΒΕΑ

Καμιά θυσία για την πλουτοκρατία. «Σταθερή δουλειά ζητά η εργατιά, όχι στις προτάσεις του ΕΒΕΑ». Με αυτά τα συνθήματα οι εργαζόμενοι κι οι συνδικαλιστές από τα ταξικά συνδικάτα και τις ομοσπονδίες, μαζί με το ΠΑΜΕ, έκαναν συμβολικά κατάληψη του κτιρίου του ΕΒΕΑ (Εμπορικό Βιομηχανικό Επιμελητήριο Αθηνών). Καταγγέλλοντας την επίθεση του κεφαλαίου και των κομμάτων του στα εργασιακά, ασφαλιστικά και κοινωνικά δικαιώματα, καταγγέλλοντας την εργοδοτική επιθετικότητα, που στο όνομα της κρίσης επιχειρεί να επιβάλει μειωμένη εργασία τριών ή τεσσάρων ημερών την εβδομάδα, όπως πρότεινε ο πρόεδρος του ΕΒΕΑ, Μίχαλος. Προτάσεις που απορρέουν από την έκθεση Σέρκας και εκφράζονται διά στόματος Μίχαλου και στόχο έχουν την κατάργηση του σταθερού χρόνου εργασίας, προς όφελος του κεφαλαίου.

λαιο έχει συσσωρεύσει τεράστιο πλούτο από την εκμετάλλευση των εργαζομένων γενικά στον κλάδο και από την άλλη ο εργαζόμενος, για να αποκτήσει στέγη, ξαναπέφτει στα νύχια των αρπακτικών των τραπεζών όπου για 15-20 χρόνια στην κυριολεξία τον εξοντώνουν οικονομικά και σωματικά.

Σήμερα, η ανεργία στον κλάδο, σύμφωνα με τα στοιχεία της Εθνικής Στατιστικής Υπηρεσίας, ξεπερνάει το 17%, συγκριτικά με τον προηγούμενο χρόνο, το 2007. Σχετικά, όμως, με τον όγκο πριν το 2004 είναι πολύ μεγαλύτερη. Εκτιμάμε, ότι είναι αρκετά παραπάνω γιατί υπάρχουν εκατοντάδες άδειες που ενώ φαίνεται ότι έχουν εκδοθεί δεν είναι στη διαδικασία της κατασκευής και επίσης είναι χιλιάδες οι οικοδομές που είναι

στάσιμες. Στοιχείο αναμφισβήτητο είναι ότι οι πιάτσες και τα καφενεία έχουν γεμίσει ανέργους που έχουν να κάνουν μεροκάματο 2, 3 και 4 μήνες. Δεν είναι λίγοι οι εργαζόμενοι στον κλάδο που έχουν φύγει στο εξωτερικό, όπως στη Ρουμανία, στη Βουλγαρία, στο Ντουμπάι και αλλού.

Εκτιμάμε ότι:

- Η ανεργία, που έκανε την εμφάνισή της στον κλάδο και οξύνεται, δεν θα είναι μια περίοδος που θα κλείσει ο κύκλος της και θα περάσει. Έχει τις ρίζες της στο ίδιο το καπιταλιστικό σύστημα και οξύνεται, όσο η ανάπτυξη δεν θα υπηρετεί λαϊκές ανάγκες, αλλά την κερδοφορία του κεφαλαίου. Δεν αποτελεί λύση να πουλήσουν οι κατασκευαστές τα αδιάθετα διαμερίσματα, ούτε βέ-

Προγραμματισμός δράσης και στόχοι

Δε μας διαφεύγει ότι είμαστε σε μόνιμο πόλεμο με το κεφάλαιο, την ΕΕ, τις κυβερνήσεις, τα κόμματα που το υπηρετούν. Είμαστε σε μόνιμη σύγκρουση με μια αντιλαϊκή - αντεργατική πολιτική, που προωθεί η ΝΔ, στηρίζει το ΠΑΣΟΚ και οι άλλες δυνάμεις, που είναι ευθυγραμμισμένες με την ΕΕ και τις πολιτικές της. Το βασικό πλαίσιο διεκδίκησης είναι:

- 1) Ουσιαστική προστασία των ανέργων.
- 2) Επίδομα ανεργίας στο 80% του κατώτερου μισθού των 1.400 ευρώ, μέχρι να βρει ο άνεργος δουλειά.
- 3) Εκτακτη επιδότηση των ανέργων του κλάδου, στο ύψος του κατώτατου μισθού των 1.400 ευρώ.
- 4) Υπολογισμός του χρόνου ανεργίας ως συντάξιμου χρόνου.
- 5) Συνταξιοδότηση στα 50 χρόνια γι' αυτούς που συμπληρώνουν δύο χρόνια στην ανεργία και έχουν 4.050 ημέρες ασφάλισης.
- 6) Επιδότηση των νέων ανέργων χωρίς καμία προϋπόθεση.
- 7) Επέκταση της υπαλληλικής αποζημίωσης για όλους (Ν. 2112).
- 8) Μείωση των επιτοκίων χορηγήσεων (για στεγαστικά και καταναλωτικά δάνεια) σε βάρος των κερδών των ομίλων του χρηματοπιστωτικού συστήματος.
- 9) Πάγωμα όλων των δανείων που έχουν πάρει οι σημερινοί άνεργοι και όσοι χάνουν τη δουλειά τους.

10) Κατάργηση του ανατοκισμού σε όλα τα δάνεια.

11) Διακοπή κάθε πλειστηριασμού και κατάσχεσης περιουσιακών στοιχείων των εργαζομένων για χρέη στεγαστικών δανείων που αφορούν την κύρια κατοικία.

12) Άτοκα στεγαστικά δάνεια σε νέα ζευγάρια για απόκτηση κύριας κατοικίας.

13) Πρόγραμμα κρατικής μέριμνας στην υλοποίηση προγραμμάτων λαϊκής στέγης για τη δημιουργία ασφαλών, σύγχρονων και φτηνών κατοικιών.

14) Κατασκευή έργων αντισεισμικής θωράκισης και αντιπλημμυρικής προστασίας.

15) Ο Οργανισμός Εργατικής Κατοικίας να σταματήσει να στέλνει πελάτες στις τράπεζες, να ενισχύσει αποφασιστικά το κατασκευαστικό πρόγραμμα, να δώσει δάνεια στους δικαιούχους από ίδια κεφάλαια, άτοκα και στο ύψος της εμπορικής αξίας της κατοικίας.

16) Αποκλειστικά δημόσια καθολική ασφάλιση που βάζει φραγμό σε κάθε μορφή ληστείας των αποθεματικών των ασφαλιστικών ταμείων και όχι μόνο αποφυγή των επενδύσεων σε «δομημένα ομόλογα».

17) Αποκλειστικά δημόσια και δωρεάν Υγεία - Πρόνοια - Παιδεία.

18) Αφορολόγητο ποσό για την τετραμελή οικογένεια 30.000 ευρώ, προσαυξημένο κατά 5.000 ευρώ για κάθε παιδί.

19) Κατάργηση του ΦΠΑ στα είδη λαϊκής καταπόνησης και στα καύσιμα (θέρμανσης και κίνησης).

βα οι εκκλήσεις για υποχωρήσεις των εργαζομένων από το μεροκάματο και τα δικαιώματά τους.

- Για να κατασκευαστούν φτηνές και ασφαλείς λαϊκές κατοικίες, απαραίτητη προϋπόθεση είναι η οικονομική ανάπτυξη να υπηρετεί τα λαϊκά συμφέροντα, που σημαίνει ότι η γη, οι πρώτες ύλες δεν θα είναι εμπόρευμα που θα εκμεταλλεύονται μια χούφτα καπιταλιστές. Για να εξασφαλιστεί η ιεράρχηση των έργων (νοσοκομεία, σχολεία, αντιπλημμυρικά, αντισεισμικά έργα κ.ά.) με βάση τις λαϊκές ανάγκες και όχι τις ανάγκες των καπιταλιστών χρειάζεται μαζική πάλη με τη διεκδίκηση της επιλύσης του ζητήματος της εξουσίας. Γιατί η λαϊκή εξουσία και οικονομία που αναπτύσσεται με κριτήριο τις

ανάγκες του λαού, είναι προϋπόθεση για τις απαιτούμενες ριζικές αλλαγές.

- Όσα έργα είναι σε εξέλιξη ή άλλα που θα προγραμματιστούν, δεν είναι ικανά να εξασφαλίσουν το δικαίωμα στη δουλειά στον κλάδο και από άποψη όγκου αλλά και γιατί δεν απορροφούν μεγάλο αριθμό εργατοεχνικού προσωπικού.

Δε χωράει καμιά αμφιβολία ότι η κατάσταση θα οξυνθεί, η ανεργία θα πάρει μεγαλύτερες διαστάσεις και μόνιμα χαρακτηριστικά. Η οικονομική κρίση θα επιδεινώσει το πρόβλημα της ανεργίας. Θα έχουμε το επόμενο διάστημα όξυνση της επίθεσης της εργοδοσίας στο ωράριο, το μεροκάματο, την ασφάλιση. Απαιτούνται ουσιαστικά μέτρα για την ενίσχυση των ανέργων.

Εκβιάζουν για να μειώσουν τους μισθούς

Μια λυσσαλέα επίθεση, που στόχο έχει να χτυπήσει θεμελιώδη εργασιακά δικαιώματα, βρίσκεται σε εξέλιξη στους τόπους δουλειάς, στο όνομα της οικονομικής κρίσης. Η εργοδοσία, αξιοποιώντας το νομικό πλαίσιο που της έχουν εξασφαλίσει οι κυβερνήσεις και τα κόμματα που στηρίζουν τα συμφέροντά της, εκβιάζει τους εργαζομένους με τον μπαμπούλα της απόλυσης, προκειμένου να πετύχει μείωση των μισθών. Το πιο πρόσφατο παράδειγμα έρχεται από την εταιρεία ΕΛΜΑ ΑΕΒΕΑ (όμιλος επιχειρήσεων που κάνει εισαγωγές και εμπορία αυτοκινήτων), η οποία υποχρέωσε εκβιαστικά τους υπαλλήλους της να δεχθούν σημαντικές περικοπές στους μισθούς της, στο όνομα της οικονομικής κρίσης.

Διευθυντικό στέλεχος της εταιρείας καλούσε στο γραφείο

του τους εργαζομένους όλων των ειδικοτήτων σε ομάδες και αφού αγόρευε για τις δυσκολίες που αντιμετωπίζει η επιχείρηση λόγω της κρίσης, τους ζητούσε μέχρι το μεσημέρι να έχουν υπογράψει ένα «ιδιωτικό συμφωνητικό τροποποίησης Συμβάσεως Εργασίας», διαφορετικά θα απολύονταν την επόμενη μέρα. Επί της ουσίας τους εκβίαζε να αποδεχθούν μείωση του μισθού τους για όλο το 2009, με αντάλλαγμα να τους κρατήσει στη δουλειά!

Η περίπτωση της ΕΛΜΑ ΑΕΒΕΑ έρχεται να προστεθεί σε άλλες παρόμοιες που αποκαλύφθηκαν. Όπως αυτή της ΑΛΚΟ (άλουμινοκατασκευές) στον Ασπρόπυργο, που με τη σύμφωνη γνώμη του σωματείου (ελέγχεται από την ΠΑΣΚΕ) επέβαλε το Δεκέμβρη στους 150 εργαζομένους της να απασχολούνται

μόνο τρεις μέρες τη βδομάδα, με μειωμένες αποδοχές για 2 τουλάχιστον μήνες. Και σ' αυτή την περίπτωση η εργοδοσία είχε απειλήσει ότι, αν δεν εφαρμοζόταν η εκ περιτροπής εργασία, θα απέλυε πέντε εργαζομένους κάθε μήνα.

Το ίδιο συνέβη και στη βιομηχανία επίπλων κουζίνας «ΑΒΕΛΟΝ», όπου η εργοδοσία εξανάγκασε τους εργαζομένους να αποδεχθούν μείωση ωρών εργασίας με ταυτόχρονη μείωση αποδοχών. Απειλήσε ότι αν οι εργαζόμενοι δε συναινέσουν, θα προχωρήσει σε απολύσεις ή ακόμα και κλείσιμο του εργοστασίου. Ως αποτέλεσμα, το προσωπικό του εργοστασίου (εργάτες και υπάλληλοι) δεν εργάζεται κάθε Δευτέρα και τις υπόλοιπες μέρες απασχολείται κατά μία ώρα λιγότερο από το συμβατικό ωράριο.

λαιο έχει συσσωρεύσει τεράστιο πλούτο από την εκμετάλλευση των εργαζομένων γενικά στον κλάδο και από την άλλη ο εργαζόμενος, για να αποκτήσει στέγη, ξαναπέφτει στα νύχια των αρπακτικών των τραπεζών όπου για 15-20 χρόνια στην κυριολεξία τον εξοντώνουν οικονομικά και σωματικά.

Σήμερα, η ανεργία στον κλάδο, σύμφωνα με τα στοιχεία της Εθνικής Στατιστικής Υπηρεσίας, ξεπερνάει το 17%, συγκριτικά με τον προηγούμενο χρόνο, το 2007. Σχετικά, όμως, με τον όγκο πριν το 2004 είναι πολύ μεγαλύτερη. Εκτιμάμε, ότι είναι αρκετά παραπάνω γιατί υπάρχουν εκατοντάδες άδειες που ενώ φαίνεται ότι έχουν εκδοθεί δεν είναι στη διαδικασία της κατασκευής και επίσης είναι χιλιάδες οι οικοδομές που είναι

στάσιμες. Στοιχείο αναμφισβήτητο είναι ότι οι πιάτσες και τα καφενεία έχουν γεμίσει ανέργους που έχουν να κάνουν μεροκάματο 2, 3 και 4 μήνες. Δεν είναι λίγοι οι εργαζόμενοι στον κλάδο που έχουν φύγει στο εξωτερικό, όπως στη Ρουμανία, στη Βουλγαρία, στο Ντουμπάι και αλλού.

Εκτιμάμε ότι:

- Η ανεργία, που έκανε την εμφάνισή της στον κλάδο και οξύνεται, δεν θα είναι μια περίοδος που θα κλείσει ο κύκλος της και θα περάσει. Έχει τις ρίζες της στο ίδιο το καπιταλιστικό σύστημα και οξύνεται, όσο η ανάπτυξη δεν θα υπηρετεί λαϊκές ανάγκες, αλλά την κερδοφορία του κεφαλαίου. Δεν αποτελεί λύση να πουλήσουν οι κατασκευαστές τα αδιάθετα διαμερίσματα, ούτε βέ-

Προγραμματισμός δράσης και στόχοι

Δε μας διαφεύγει ότι είμαστε σε μόνιμο πόλεμο με το κεφάλαιο, την ΕΕ, τις κυβερνήσεις, τα κόμματα που το υπηρετούν. Είμαστε σε μόνιμη σύγκρουση με μια αντιλαϊκή - αντεργατική πολιτική, που προωθεί η ΝΔ, στηρίζει το ΠΑΣΟΚ και οι άλλες δυνάμεις, που είναι ευθυγραμμισμένες με την ΕΕ και τις πολιτικές της. Το βασικό πλαίσιο διεκδίκησης είναι:

- 1) Ουσιαστική προστασία των ανέργων.
- 2) Επίδομα ανεργίας στο 80% του κατώτερου μισθού των 1.400 ευρώ, μέχρι να βρει ο άνεργος δουλειά.
- 3) Εκτακτη επιδότηση των ανέργων του κλάδου, στο ύψος του κατώτατου μισθού των 1.400 ευρώ.
- 4) Υπολογισμός του χρόνου ανεργίας ως συντάξιμου χρόνου.
- 5) Συνταξιοδότηση στα 50 χρόνια γι' αυτούς που συμπληρώνουν δύο χρόνια στην ανεργία και έχουν 4.050 ημέρες ασφάλισης.
- 6) Επιδότηση των νέων ανέργων χωρίς καμία προϋπόθεση.
- 7) Επέκταση της υπαλληλικής αποζημίωσης για όλους (Ν. 2112).
- 8) Μείωση των επιτοκίων χορηγήσεων (για στεγαστικά και καταναλωτικά δάνεια) σε βάρος των κερδών των ομίλων του χρηματοπιστωτικού συστήματος.
- 9) Πάγωμα όλων των δανείων που έχουν πάρει οι σημερινοί άνεργοι και όσοι χάνουν τη δουλειά τους.

10) Κατάργηση του ανατοκισμού σε όλα τα δάνεια.

11) Διακοπή κάθε πλειστηριασμού και κατάσχεσης περιουσιακών στοιχείων των εργαζομένων για χρέη στεγαστικών δανείων που αφορούν την κύρια κατοικία.

12) Άτοκα στεγαστικά δάνεια σε νέα ζευγάρια για απόκτηση κύριας κατοικίας.

13) Πρόγραμμα κρατικής μέριμνας στην υλοποίηση προγραμμάτων λαϊκής στέγης για τη δημιουργία ασφαλών, σύγχρονων και φτηνών κατοικιών.

14) Κατασκευή έργων αντισεισμικής θωράκισης και αντιπλημμυρικής προστασίας.

15) Ο Οργανισμός Εργατικής Κατοικίας να σταματήσει να στέλνει πελάτες στις τράπεζες, να ενισχύσει αποφασιστικά το κατασκευαστικό πρόγραμμα, να δώσει δάνεια στους δικαιούχους από ίδια κεφάλαια, άτοκα και στο ύψος της εμπορικής αξίας της κατοικίας.

16) Αποκλειστικά δημόσια καθολική ασφάλιση που βάζει φραγμό σε κάθε μορφή ληστείας των αποθεματικών των ασφαλιστικών ταμείων και όχι μόνο αποφυγή των επενδύσεων σε «δομημένα ομόλογα».

17) Αποκλειστικά δημόσια και δωρεάν Υγεία - Πρόνοια - Παιδεία.

18) Αφρολόγητο ποσό για την τετραμελή οικογένεια 30.000 ευρώ, προσαυξημένο κατά 5.000 ευρώ για κάθε παιδί.

19) Κατάργηση του ΦΠΑ στα είδη λαϊκής κατάλυσης και στα καύσιμα (θέρμανσης και κίνησης).

βα οι εκκλήσεις για υποχωρήσεις των εργαζομένων από το μεροκάματο και τα δικαιώματά τους.

- Για να κατασκευαστούν φτηνές και ασφαλείς λαϊκές κατοικίες, απαραίτητη προϋπόθεση είναι η οικονομική ανάπτυξη να υπηρετεί τα λαϊκά συμφέροντα, που σημαίνει ότι η γη, οι πρώτες ύλες δεν θα είναι εμπόρευμα που θα εκμεταλλεύονται μια χούφτα καπιταλιστές. Για να εξασφαλιστεί η ιεράρχηση των έργων (νοσοκομεία, σχολεία, αντιπλημμυρικά, αντισεισμικά έργα κ.ά.) με βάση τις λαϊκές ανάγκες και όχι τις ανάγκες των καπιταλιστών χρειάζεται μαζική πάλη με τη διεκδίκηση της επίλυσης του ζητήματος της εξουσίας. Γιατί η λαϊκή εξουσία και οικονομία που αναπτύσσεται με κριτήριο τις

ανάγκες του λαού, είναι προϋπόθεση για τις απαιτούμενες ριζικές αλλαγές.

- Όσα έργα είναι σε εξέλιξη ή άλλα που θα προγραμματιστούν, δεν είναι ικανά να εξασφαλίσουν το δικαίωμα στη δουλειά στον κλάδο και από άποψη όγκου αλλά και γιατί δεν απορροφούν μεγάλο αριθμό εργατοεχνικού προσωπικού.

Δε χωράει καμιά αμφιβολία ότι η κατάσταση θα οξυνθεί, η ανεργία θα πάρει μεγαλύτερες διαστάσεις και μόνιμα χαρακτηριστικά. Η οικονομική κρίση θα επιδεινώσει το πρόβλημα της ανεργίας. Θα έχουμε το επόμενο διάστημα όξυνση της επίθεσης της εργοδοσίας στο ωράριο, το μεροκάματο, την ασφάλιση. Απαιτούνται ουσιαστικά μέτρα για την ενίσχυση των ανέργων.

Εκβιάζουν για να μειώσουν τους μισθούς

Μια λυσσαλέα επίθεση, που στόχο έχει να χτυπήσει θεμελιώδη εργασιακά δικαιώματα, βρίσκεται σε εξέλιξη στους τόπους δουλειάς, στο όνομα της οικονομικής κρίσης. Η εργοδοσία, αξιοποιώντας το νομικό πλαίσιο που της έχουν εξασφαλίσει οι κυβερνήσεις και τα κόμματα που στηρίζουν τα συμφέροντά της, εκβιάζει τους εργαζομένους με τον μπαμπούλα της απόλυσης, προκειμένου να πετύχει μείωση των μισθών. Το πιο πρόσφατο παράδειγμα έρχεται από την εταιρεία ΕΛΜΑ ΑΕΒΕΑ (όμιλος επιχειρήσεων που κάνει εισαγωγές και εμπορία αυτοκινήτων), η οποία υποχρέωσε εκβιαστικά τους υπαλλήλους της να δεχτούν σημαντικές περικοπές στους μισθούς της, στο όνομα της οικονομικής κρίσης.

Διευθυντικό στέλεχος της εταιρείας καλούσε στο γραφείο

του τους εργαζομένους όλων των ειδικοτήτων σε ομάδες και αφού αγόρευε για τις δυσκολίες που αντιμετωπίζει η επιχείρηση λόγω της κρίσης, τους ζητούσε μέχρι το μεσημέρι να έχουν υπογράψει ένα «ιδιωτικό συμφωνητικό τροποποίησης Συμβάσεως Εργασίας», διαφορετικά θα απολύονταν την επόμενη μέρα. Επί της ουσίας τους εκβίαζε να αποδεχτούν μείωση του μισθού τους για όλο το 2009, με αντάλλαγμα να τους κρατήσει στη δουλειά!

Η περίπτωση της ΕΛΜΑ ΑΕΒΕΑ έρχεται να προστεθεί σε άλλες παρόμοιες που αποκαλύφθηκαν. Όπως αυτή της ΑΛΚΟ (αλουμινοκατασκευές) στον Ασπρόπυργο, που με τη σύμφωνη γνώμη του σωματείου (ελέγχεται από την ΠΑΣΚΕ) επέβαλε το Δεκέμβρη στους 150 εργαζομένους της να απασχολούνται

μόνο τρεις μέρες τη βδομάδα, με μειωμένες αποδοχές για 2 τουλάχιστον μήνες. Και σ' αυτή την περίπτωση η εργοδοσία είχε απειλήσει ότι, αν δεν εφαρμοζόταν η εκ περιτροπής εργασία, θα απέλυε πέντε εργαζομένους κάθε μήνα.

Το ίδιο συνέβη και στη βιομηχανία επίπλων κουζίνας «ΑΒΕΛΟΝ», όπου η εργοδοσία εξανάγκασε τους εργαζομένους να αποδεχτούν μείωση ωρών εργασίας με ταυτόχρονη μείωση αποδοχών. Απειλήσε ότι αν οι εργαζόμενοι δε συναινέσουν, θα προχωρήσει σε απολύσεις ή ακόμα και κλείσιμο του εργοστασίου. Ως αποτέλεσμα, το προσωπικό του εργοστασίου (εργάτες και υπάλληλοι) δεν εργάζεται κάθε Δευτέρα και τις υπόλοιπες μέρες απασχολείται κατά μία ώρα λιγότερο από το συμβατικό ωράριο.

Ανακοίνωση του ΠΑΜΕ

Σε ανακοίνωσή της η Εκτελεστική Γραμματεία του ΠΑΜΕ καταγγέλλει την απρόκλητη επίθεση ενάντια στους οικοδόμους. «Υπεύθυνη δεν είναι μόνο η αστυνομία, αλλά κυρίως η κυβέρνηση της ΝΔ, που για λογαριασμό των συμφερόντων της Ένωσης Κατασκευαστών, της εργοδοτικής οργάνωσης, προχώρησε σε αυτή την ενέργεια» σημειώνει το ΠΑΜΕ και συνεχίζει: «Καμία τρομοκρατική δράση της κυβέρνησης, της εργοδοσίας ή των μηχανισμών τους δε θα τους λυγίσει. Όπως σήμερα ανάγκασαν την αστυνομία να αποχωρήσει από την είσοδο των γραφείων της εργοδοσίας, έτσι και αύριο θα αναγκάσουν την εργοδοσία να υπογράψει σύμβαση εργασίας».

Το ΠΑΜΕ καλεί τις ομοσπονδίες και τα συνδικάτα να οργανώσουν την πάλη για την υπογραφή συλλογικών συμβάσεων εργασίας, που να καλύπτουν τις ανάγκες των εργαζομένων. Να εκφράσουν την αλληλεγγύη τους στους οικοδόμους. Να στηρίξουν τον αγώνα τους. Να εντείνουν την πάλη τους ενάντια στην αντεργατική πολιτική του κεφαλαίου, που εφαρμόζει η κυβέρνηση της ΝΔ σήμερα και στηρίζουν οι άλλες δυνάμεις του ευρωμονόδρομου.

ΔΕ ΘΑ ΚΑΝΟΥΜΕ ΠΙΣ ΑΠΟ ΤΙΣ ΔΙΕΚΔΙΚΗΣΕΙΣ ΜΑΣ

Η σύμβαση θα κλείσει μέσα στο Φλεβάρη

Εγκαιρα κουβεντιάσαμε στη Διοίκηση της Ομοσπονδίας το ζήτημα των Συλλογικών Συμβάσεων Εργασίας που υπογράφουμε ως κλάδος. Στόχος μας να ανοίξει το ζήτημα των συμβάσεων στον κλάδο, να συζητηθεί, να γίνει υπόθεση κάθε συναδέλφου.

Αποφασίσαμε ομόφωνα τις απαιτήσεις μας απέναντι στους εργοδότες, που κινούνται στο πλαίσιο των γενικότερων διεκδικήσεων του ταξικού εργατικού κινήματος. (Έχουμε γράψει σε προηγούμενο φύλλο.)

Εκτιμήσαμε τις δυσκολίες που θα συναντήσουμε από την εργοδοσία με δεδομένο ότι η σύμβαση των 5,5% από την 1η Μάη, που έχουν υπογράψει οι εκπρόσωποι των εργοδοτών στη ΓΣΕΕ και η οικονομική κρίση, που πλέον ακουμπά και τη χώρα μας, θα αποτελέσουν τα κεντρικά επιχειρήματα της εργοδοσίας προκειμένου να αρνηθεί την υπογραφή ικανοποιητικής ΣΣΕ και να πετάξει ψίχουλα στον κλάδο.

Για τους λόγους αυτούς είχαμε προετοιμάσει τα ΔΣ των συνδικάτων, προκειμένου ο κλάδος να είναι σε ετοιμότητα για να απαντήσουμε στους εργοδότες.

Η πρώτη συνάντηση με την εργοδοσία έγινε στις 20 Γενάρη στα γραφεία της Ομοσπονδίας μας. Οι εργοδότες μεθοδεύμενα προσπάθησαν να υποβαθμίσουν τις διαπραγματεύσεις στέλνοντας δύο υπαλλήλους τους

στη συνάντηση. Είναι φανερό ότι επιδιώκουν να υποβαθμίσουν τις διαπραγματεύσεις, να καθυστερήσουν την υπογραφή, γνωρίζοντας ότι πολύ σπάνια και μόνο σε μεγάλα έργα δίνουν αναδρομικά.

Αυτή η τακτική, βέβαια, είναι στο γενικότερο πλαίσιο όπου κινείται ο ΣΕΒ, η κυβέρνηση, η ΕΕ. Επιδιώκουν την υποβάθμιση των ΣΣΕ με στόχο στην πορεία να τις καταργήσουν και να τις αντικαταστήσουν με προσωπικές συμβάσεις.

Δηλαδή, να καταργηθεί αυτός ο αμυντικός θεσμός που βάζει στοιχειώδη εμπόδια στην καταλήστευση των εργατών, στην ασυδοσία της εργοδοσίας.

Η αντιπροσωπεία της Διοίκησης που έχει εξουσιοδοτηθεί για τη διαπραγμάτευση της ΣΣΕ αντέδρασε άμεσα και αποφασιστικά.

Δηλώσαμε στους δύο υπαλλήλους ότι με αυτούς τους όρους δεν θα ξεκινήσουμε τη συζήτηση, γιατί είναι μεθοδευμένο από τους εργοδότες να αποφεύγουν να έρθουν στη συνάντηση και τους γνωστοποιήσαμε την απόφασή μας να ορίσουμε νέα συνάντηση στις 28 Γενάρη, όπου οι οικοδόμοι της Αθήνας θα πραγματοποιήσουν και συλλαλητήριο, με πορεία στα γραφεία του Συνδέσμου Τεχνικών Εταιρειών Ανωτέρας Τάξης (ΣΤΕΑΤ).

Η μαζική διαδήλωση των οικοδόμων της Αθήνας πορεύτηκε μαχητικά προς τα γραφεία του ΣΤΕΑΤ, όπου βρεθήκαμε αντιμέτωποι με την κρατική και εργοδοτική τρομοκρατία.

Κυβέρνηση και εργοδότες είχαν μεριμνήσει να παρατάξουν τις δυνάμεις καταστολής για να αντιμετωπίσουν τους οικοδόμους που διεκδικούν το

αυτονόητο, το δικαίωμα στην ζωή, την υπογραφή ΣΣΕ που να ικανοποιεί τις ανάγκες της οικογένειάς μας.

Οι οικοδόμοι πειθαρχημένα, με μαχητικότητα, με τον τρόπο που εμείς ξέρουμε, υποχρεώσαμε τις δυνάμεις καταστολής σε φυγή.

Στη συνάντηση που έγινε με τους εργοδότες τους ξεκαθάρισαμε ότι:

- Έχουν ευθύνη για την παρουσία των δυνάμεων καταστολής και για ό,τι διαδραματίστηκε μπροστά στα γραφεία τους.

- Δε θα κάνουμε πίσω από τις διεκδικήσεις μας.

- Η σύμβαση θα κλείσει μέσα στο Φλεβάρη.

- Δε θα τους αφήσουμε περιθώριο να ροκανίζουν το χρόνο για να κλέ-

βουν όλο και περισσότερο τον ιδρώτα των οικοδόμων.

Κάτω από την πίεση του κλάδου, δεσμεύτηκαν να γίνει η επόμενη συνάντηση στα μέσα Φλεβάρη και η σύμβαση να κλείσει μέχρι τέλος του ίδιου μήνα.

Σε κάθε περίπτωση θα πρέπει ο κλάδος να βρίσκεται σε ετοιμότητα για να απαντήσει στις προκλήσεις των εργοδοτών, στην κρατική καταστολή και τρομοκρατία.

Το δικό μας θα το επιβάλουμε μόνο με τον αγώνα μας, αρκεί να πιστέψουμε στην αστείρευτη δύναμή μας, αρκεί τη δύναμη να τη βλέπουμε στο σύνολο της τάξης μας και όχι καθένας μοναχός.

Καταγγελία της Ομοσπονδίας

Καταγγέλλουμε την απρόκλητη επίθεση των δυνάμεων καταστολής ενάντια στη συγκέντρωση του κλάδου για τη διεκδίκηση Συλλογικής Σύμβασης Εργασίας.

Οι δυνάμεις καταστολής, με εντολή της Κυβέρνησης και της εργοδοσίας, επιδίωξαν να κτυπήσουν τη συγκέντρωση μπροστά στα γραφεία του Συνδέσμου Τεχνικών Εταιρειών Ανωτέρας Τάξης (ΣΤΕΑΤ), προσπάθεια που έπεσε στο κενό από την αποφασιστική και μαχητική στάση των οικοδόμων.

Για άλλη μια φορά, η κυβέρνηση επιβεβαίωσε ότι είναι εντολοδόχος του μεγάλου κεφαλαίου, ότι είναι αδίστακτη, προκειμένου να στηρίξει τα συμφέροντά του, ότι την αστυνομία την εκπαιδεύουν για να καταστέλλει τους λαϊκούς αγώνες. Αλλωστε τα πρόσφατα γεγονότα με τους «γνωστούς άγνωστους» καταμαρτυρούν του λόγου το αληθές.

Καλούμε τους οικοδόμους να βγάλουν ουσιαστικά συμπεράσματα, να καταδικάσουν την κυβέρνηση και τις μεθοδεύσεις της που στοχεύουν στην καταστολή της λαϊκής πάλης, στην τρομοκρατία των εργαζομένων που παλεύουν ενάντια στο κεφάλαιο και τις πολιτικές δυνάμεις που το υπηρετούν. Τα ρόπαλα των ΜΑΤ είναι ίδια. Ανεξάρτητα αν είναι πράσινα ή μπλε, και στη μια και στην άλλη περίπτωση στόχο έχουν το οργανωμένο λαϊκό κίνημα, στόχο έχουν τους εργάτες που διεκδικούν, στόχο έχουν να διαφυλάξουν τα συμφέροντα του κεφαλαίου και τη διαίωξη του συστήματος.

Δηλώνουμε, ότι, όπως χθες, συγκροτημένα, περιφρουρημένα και πειθαρχημένα οι οικοδόμοι της Αθήνας ανάγκασαν τις δυνάμεις των ΜΑΤ, σε φυγή, έτσι και το επόμενο διάστημα με αποφασιστικότητα θα περιφρουρήσουμε τους αγώνες μας, θα τσακίσουμε την αδιαλλαξία των εργοδοτών.

Καλούμε τον κλάδο σε ετοιμότητα. Το κεφάλαιο, για να φορτώσει τα βάρη της κρίσης στην εργατική τάξη, θα επιδιώξει το κτύπημα και την τρομοκρατία του εργατικού κινήματος, με κρατικούς και παρακρατικούς μηχανισμούς.

Γι' αυτό επιβάλλεται κάθε οικοδόμος να συμβάλει αποφασιστικά στην ανασύνταξη του εργατικού κινήματος, για να έχει προοπτική ο αγώνας μας.

Αθήνα, 29 Γενάρη 2009

«ΠΑΝΟΙΚΟΔΟΜΙΚΗ»
Όργανο Ομοσπονδίας Οικοδόμων
και Συναφών Επαγγελματιών Ελλάδας
 e-mail: omoikel5@otenet.gr
 www.omospondiaoikodomon.gr
ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ
Ομοσπονδίας Οικοδόμων
και Συναφών Επαγγελματιών Ελλάδας
ΖΗΝΩΝΟΣ 7-9, 104 31 ΑΘΗΝΑ
ΤΗΛ. 210 5243.785
ΕΚΔΟΤΗΣ: ΓΙΑΝΝΗΣ ΠΑΣΟΥΛΑΣ
Γρ. Αυξεντίου 12, Α. Κυψέλη
Διευθύνεται από Επιτροπή
Φωτοστοιχειοθεσία - Εκτύπωση:
Τυποεκδοτική ΑΕ, Λεύκης 134, Κρουονέρι Αττικής

ΚΩΔΙΚΟΣ 4507

Όχι σε δικηγόρους

Συναδέλφω,

Πολλές φορές απευθυνόμαστε σε δικηγόρους για ζητήματα ασφαλιστικά, εργασιακά κ.ά., που μας απασχολούν. Είναι λάθος. Η πρώτη πόρτα που πρέπει να χτυπήσουμε είναι του Σωματείου ή της Ομοσπονδίας. Εκεί θα πάρουμε τις πληροφορίες που μας ενδιαφέρουν, υπεύθυνα και χωρίς να πληρώνουμε δικηγόρους και καμιά φορά και κάποιους άσχετους στο καφενείο, που μας βάζουν σε περιπέτεια.

Η δολοφονία στα Εξάρχεια και η απόπειρα στο Περιστερί

• Η Ομοσπονδία Οικοδόμων και Συναφών Επαγγελματιών Ελλάδας καταδικάζει την εν ψυχρώ δολοφονία του 15χρονου μαθητή Αλέξη Γρηγορόπουλου, από αστυνομικό στα Εξάρχεια.

Οι ευθύνες της ηγεσίας της αστυνομίας και της κυβέρνησης είναι τεράστιες. Ευθύνες που πηγάζουν από τον προσανατολισμό της αστυνομίας, να αντιμετωπίζει ως εχθρό το οργανωμένο λαϊκό κίνημα και καθέναν που αντιστέκεται. Προσανατολισμός που πηγάζει από το ρόλο που της έχουν αναθέσει, ως φρουρού των συμφερόντων της ολιγαρχίας.

Η πολιτική των κυβερνήσεων της ολιγαρχίας, της ΕΕ, είναι αυτή που οπλίζει το χέρι των δολοφόνων, είναι αυτή που επιβραβεύει την αστυνομική αυθαιρεσία, και που οδηγεί στη βίαιη καταστολή.

Η απάντηση δεν μπορεί να είναι οι εμπρησμοί και οι υλικές καταστροφές. Αυτά αποτελούν βούτυρο στο ψωμί της κυβέρνησης για ένταση του αυταρχισμού και ενίσχυση των κατασταλτικών μηχανισμών.

Η απάντηση των εργαζομένων, της νεολαίας, του λαϊκού κινήματος πρέπει να είναι ο μαζικός, ταξικός, πανεργατικός αγώνας, ενάντια στους κατασταλτικούς τρομοκρατικούς

μηχανισμούς, στην πολιτική της φτώχειας και της ανεργίας, ενάντια στην υπονόμευση των εργατικών δικαιωμάτων, των δικαιωμάτων της νεολαίας, της παιδείας, της υγείας, των ατομικών δικαιωμάτων και των συνδικαλιστικών ελευθεριών.

Η πείρα του οικοδομικού και ταξικού κινήματος, μας διδάσκει ότι το αποτελεσματικότερο μέσο πάλης ενάντια στην τρομοκρατία και στη βία

του αστικού κράτους και των μηχανισμών του είναι η μαζική ταξική ενότητα των εργαζομένων και των λαϊκών στρωμάτων, η περιφρούρηση των αγώνων, το σταθερό μέτωπο κατά της ολιγαρχίας και των πολιτικών τους εκφραστών.

• Η Ομοσπονδία Οικοδόμων καταγγέλλει τη δολοφονική επίθεση αγνώστων, κατά ομάδας μαθητών στο Περιστερί, χθες το βράδυ, με απο-

τέλεσμα τον τραυματισμό του μαθητή Γιώργου Παπλωματά, μέλους του 15μελούς συμβουλίου και γιου του συνδικαλιστή του ΠΑΜΕ στο ΔΣ της Διδακλικής Ομοσπονδίας.

Η δολοφονική επίθεση στρέφεται κατά του οργανωμένου μαθητικού κινήματος και των οργάνων του, στρέφεται κατά του οργανωμένου κινήματος της Παιδείας. Στρέφεται κατά του οργανωμένου λαϊκού κινήματος.

Η κυβέρνηση φέρει σοβαρές πολιτικές ευθύνες. Τόσο ο στόχος των δολοφόνων τραμπούκων, όσο και ο χρόνος που έδρασαν δεν μπορεί να θεωρηθεί τυχαίος. Στόχος είναι να καμφθεί το αγωνιστικό φρόνημα του λαού και της νεολαίας.

Η Ομοσπονδία Οικοδόμων εκφράζει τη συμπάραστασή της στο μαθητή και την οικογένειά του.

- Απαιτούμε την άμεση διαλεύκανση της υπόθεσης, την αποκάλυψη των ενόχων, την παραδειγματική τιμωρία τους.

- Καλούμε τα σωματεία - μέλη μας να καταδικάσουν τη δολοφονική επίθεση, να εντείουν την πάλη τους για ένα σχολείο που να ανταποκρίνεται στις ανάγκες των παιδιών της εργατικής τάξης στη μόρφωση, κατά της εμπορευματοποίησης της Παιδείας.

- Να πρωτοστατήσουν στην οργανωμένη περιφρούρηση του μαθητικού κινήματος μαζί με τα παιδιά μας.

- Καλούμε τα σωματεία - μέλη μας σε αγωνιστική επαγρύπνηση, για να δώσουμε αποφασιστική απάντηση σε κάθε είδους προβοκάτσια που στρέφεται κατά του λαϊκού κινήματος.

Πληρώνουμε τα «σπασμένα» του 2004

Είναι σε όλους πλέον γνωστό ότι η «μεγάλη ιδέα» των Ολυμπιακών Αγώνων της Αθήνας 2004, όπως προσπαθούσαν να μας πείσουν η ΝΔ, το ΠΑΣΟΚ και άλλοι διανοούμενοι και επιχειρηματίες, εξελίχθηκε σε «πάρτι» των χορηγών, το οποίο τελικά πλήρωσε πανάκριβα ο ελληνικός λαός.

Αποδεικνύεται ότι η μεγάλη αυτή φιέστα θα την πληρώνουν μέχρι και τα εγγόνια μας! Τα επίσημα στοιχεία το επιβεβαιώνουν αυτό απόλυτα...

Με βάση, λοιπόν, τους Κρατικούς Προϋπολογισμούς, το 2005 πληρώσαμε για τους Ολυμπιακούς Αγώνες 330 εκατ. ευρώ, το 2006 πληρώσαμε 159 εκατ. ευρώ, το 2007 109 εκατ. ευρώ, φέτος 95 εκατ. ευρώ, ενώ ο νέος προϋπολογισμός για το 2009 προβλέπει ότι θα πληρώσουμε άλλα 132 εκατ. ευρώ! Και έπεται, βέβαια, η συνέχεια...

Η «μεγάλη ιδέα», με τα διάφορα στέγαστρα Καλατράβα, τα συστήματα ασφαλείας «C41» κλπ. αποδεικνύεται μεγάλη συμφορά για τον ελληνικό λαό.

Και το χειρότερο; Με το ξεπούλημα όλων σχεδόν των ολυμπιακών εγκαταστάσεων στο μεγάλο κεφάλαιο, που προετοίμασε η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ και υλοποίησε η κυβέρνηση της ΝΔ, ο λαός που εξακολουθεί να τις χρυσοπληρώνει, όχι μόνο δεν τις απολαμβάνει, αλλά περιορίζεται να τις βλέπει με το... κιάλι!

Αντίστοιχο χειρίσμα έχουμε με τους Μεσογειακούς Αγώνες που θα πραγματοποιηθούν στο Βόλο και στη Λάρισα, με εμπλοκή και πάλι του ΟΕΚ για την κατασκευή του Μεσογειακού Χωριού, όπως έγινε και στην περίπτωση του Ολυμπιακού Χωριού.

Αποδεικνύεται για μια ακόμα φορά ότι τα «μεγάλα έργα», οι «μεγάλες ιδέες», όποιο περιτύλιγμα και αν έχουν, γίνονται για την κερδοφορία του κεφαλαίου και ο λαός καλείται να πληρώσει το μάρμαρο.

Κινητοποιήσεις στη Θεσσαλία

Οι Θεσσαλοί οικοδόμοι συντονισμένα προχώρησαν στην υλοποίηση του προγράμματος δράσης της Ομοσπονδίας για την ανεργία και τα μέτρα ανακούφισης των ανέργων, καθώς και για τις προτάσεις της Ομοσπονδίας για την υπογραφή των νέων Συλλογικών Συμβάσεων Εργασίας.

Τα Οικοδομικά Σωματεία της Θεσσαλίας (Συνδικάτο Οικοδόμων Ν. Λάρισας, Σωματείο Οικοδόμων Αμπελώνα, Σωματείο Οικοδόμων Τυρνάβου, Σωματείο Οικοδόμων Φαρσάλων) και το Σωματείο Μηχανοξυλουργών έδωσαν κοινή συνέντευξη Τύπου στα τοπικά Μέσα Ενημέρωσης, στις 9 του Γενάρη, παρουσιάζοντας τόσο τα γενικά αιτήματα του κλάδου, αλλά και τα τοπικά προβλήματα.

Προηγούμενως, στις 7 του Γενάρη, συμμετείχαν στην 24ωρη Πανελ-

λαδική Απεργία της Ομοσπονδίας και αντίστοιχα στη συγκέντρωση που έγινε τοπικά, από κοινού με το Εργατικό Κέντρο Λάρισας, ενάντια στο ματοκύλισμα του παλαιστινιακού λαού από το Ισραήλ, με τις πλάτες των ΗΠΑ και της ΕΕ, απαιτώντας να σταματήσει ο πόλεμος και να δημιουργηθεί ανεξάρτητο παλαιστινιακό κράτος με πρωτεύουσα την Ανατολική Ιερουσαλήμ, με σύνορα που υφίσταντο πριν το 1967.

Ακολούθως, στις 15 Γενάρη, έγινε παράσταση διαμαρτυρίας στην Περιφερειακή Διεύθυνση του ΟΑΕΔ, όπου επιδόθηκε ψήφισμα και υπήρξε και τηλεφωνική επικοινωνία με το Διοικητή του ΟΑΕΔ για έκτακτο βοήθημα 1.400 ευρώ και ταμείο ανεργίας 1.120 ευρώ.

Στις 20 του Γενάρη, οργανώσαμε συλλαλητήριο απογευματινό, ενώ

πριν είχαν γίνει περιοδικές ενημέρωσης στις οικοδομές και τα γιαπιά. Στη συγκέντρωση μίλησε ο Πρόεδρος του Συνδικάτου, Γιάννης Μπλέκος, και ανέπτυξε την πρότασή μας, αλλά και την ανάγκη για μεγαλύτερη συσπείρωση και συμμετοχή των εργαζομένων του κλάδου, για να έχουμε καλύτερα αποτελέσματα, να επιβάλλουμε λύσεις στα προβλήματά μας. Επίσης, συνεχίζουμε τις τακτικές επισκέψεις - περιοδείες στον αυτοκινητόδρομο των Τεμπών και τις Σήραγγες που ξεκινήσανε, με στόχο την εφαρμογή των Συλλογικών Συμβάσεων, μέτρα υγιεινής και ασφάλειας, την οργάνωση των εργατών.

Συμπαρασταθήκαμε και στηρίζουμε τους αγώνες των αγροτών που βρίσκονται στους δρόμους με τα τρακτέρ και ζητάνε μέτρα για να μείνουν στα χωράφια τους

με εγγυημένες τιμές και εισόδημα που να ανταποκρίνεται στις σύγχρονες ανάγκες τους.

Στα Τρίκαλα δόθηκε συνέντευξη Τύπου στις 9 Γενάρη. Εγιναν περιοδείες στα γιαπιά και τα έργα, όπου έγινε ενημέρωση και μοιράστηκε ενημερωτικό υλικό. Επίσης, συμμετείχαν στην απεργία στις 7 του Γενάρη. Εγιναν περιοδείες στα έργα της Εγνατίας Οδού στη θέση της Παναγιάς, όπου διαπιστώθηκε και πάλι ότι οι εκεί οικοδόμοι παραμένουν απλήρωτοι για τρίτο μήνα. Με την παρέμβαση του συνδικάτου Τρικάλων - Γρεβενών και Καλαμπάκας οι εργαζόμενοι αποφάσισαν επίσημη εργασία έως ότου καταβληθούν όλα τα δεδουλευμένα.

Στην Καρδίτσα έγινε παράσταση διαμαρτυρίας στον ΟΑΕΔ στις 15 Γενάρη και οργανώθηκε συλλαλητήριο στις 20

Γενάρη. Προηγήθηκαν περιοδείες στα γιαπιά και μοιράστηκε ενημερωτικό υλικό. Στη συγκέντρωση μίλησε ο Πρόεδρος του Συνδικάτου, Θανάσης Αποστολίδης, που τόνισε την ανάγκη οι οικοδόμοι να πάρουν την υπόθεση στα χέρια τους και να συμμετάσχουν σε όλες τις εκδηλώσεις της ζωής και δράσης του Συνδικάτου για να έχουμε νικηφόρα αποτελέσματα, επιβάλλοντας λύσεις. Εκφράστηκε συμπάρασταση στον αγώνα του παλαιστινιακού λαού. Μαζί με την Επιτροπή Ειρήνης, συγκεντρώνουμε φάρμακα, κουβέρτες κλπ. Εκφράστηκε, επίσης, συμπάρασταση στον αγώνα της αγροτιάς.

Στο Βόλο έγινε περιοδεία στα γιαπιά και στα έργα, από τις δυνάμεις του ΠΑΜΕ, και μοιράστηκε ενημερωτικό υλικό της Ομοσπονδίας.

Κλέβουν τις επιδοτήσεις για τους ανέργους

Με τροπολογία στη Βουλή χρηματοδοτούν τώρα και το Δημόσιο από τις εισφορές των εργαζομένων, επεκτείνοντας τις ρυθμίσεις που έχουν θεσπίσει στον ιδιωτικό τομέα για χάρη του κεφαλαίου

Στο πρόβλημα της ανεργίας οι ταξικές δυνάμεις βάζουν ένα συνολικό πλαίσιο πάλης. Αμεσης προτεραιότητας, ωστόσο, είναι η επιβίωση των ανέργων. Εδώ συγκρούονται δύο πολιτικές τόσο για τις αιτίες της κρίσης, της ανεργίας όσο και της πολιτικής αντιμετώπισής της.

Η αντιμετώπιση της ανεργίας χρειάζεται άλλη πολιτική. Το ταξικό συνδικαλιστικό κίνημα, μεταξύ άλλων, διεκδικεί την προστασία των ανέργων για όλο το χρόνο που είναι άνεργοι, εγγραφή όλων των ανέργων και επιδότησή τους χωρίς προϋποθέσεις, επίδομα ανεργίας στα 1.120 ευρώ, πλήρη ασφαλιστική κάλυψη των ανέργων, υπολογισμό του χρόνου ανεργίας ως συντάξιμου χρόνου, κλπ.

Η κυβέρνηση, με τροπολογία που κατατέθηκε στη Βουλή, διευρύνει τα προγράμματα «ενεργητικών πολιτικών απασχόλησης», όπως τα ονομάζουν, και στον δημόσιο τομέα. Στην ουσία, η κυβέρνηση επεκτείνει το νόμο του ΠΑΣΟΚ 3227/04 (είναι ο νόμος που έβαλε χέρι στα λεφτά που προορίζονταν για τους ανέργους, για να χρηματοδοτηθεί το κεφάλαιο). Η επέκταση αυτή συνοδεύεται και με την πρόβλεψη για τη λεγόμενη «κοινωνική εργασία», για να μην αισθάνεται ο άνεργος κοινωνικά περιθωριοποιημένος, κατά τον ισχυρισμό τους.

Με τέτοιου είδους γελοία επιχειρήματα, προσπαθούν να αποτρέψουν την αγωνιστική αντίδραση των εργαζομένων και κυρίως των ανέργων, όταν κλέβουν το δικαίωμά τους για επιβίωση.

Στιγμιότυπο από τη διαδήλωση και την κατάληψη στα κεντρικά γραφεία του ΟΑΕΔ στον Αλιμο

Τη στιγμή που χιλιάδες άνεργοι καταδικάζονται σε πείνα και εξοθλίωση, τη στιγμή που αρνούνται το δικαίωμα των νέων ανέργων να επιδοτούνται χωρίς προϋποθέσεις, αποφασίζουν να δοθεί ζεστό χρήμα στους εργοδότες.

Ταυτόχρονα, εξελίσσεται και ένα ξεδιάντροπο προεκλογικό παιχνίδι σε βάρος των ανέργων από εκείνους που είναι υπεύθυνοι γι' αυτήν την πολιτική, που επί της ουσίας συμφωνούν με την τροπολογία της κυβέρνησης.

Σε από κοινού εμφάνιση οι συμβιβασμένες ηγεσίες του εργοδοτικού - κυβερνητικού συνδικαλισμού και των κομμάτων τους, του κόμματος της α-

ξιωματικής αντιπολίτευσης, του ΣΥΡΙΖΑ, του ΛΑΟΣ, αφού χύνουν δάκρυα για τους ανέργους, μιλάνε για «αδιαφανείς διαδικασίες», για «ρουσφετολογικού χαρακτήρα μέτρα», για «άνιση μεταχείριση των ανέργων», δεν μιλάνε, όμως, για την ουσία της τροπολογίας.

Τάσσονται, με όλο τους το είναι, σε «μέτρα και δράσεις», όπως λένε, για να μην αισθάνεται ο άνεργος ότι βρίσκεται στο περιθώριο.

Υπερασπίζονται με νύχια και με δόντια τα προγράμματα ενίσχυσης των εργοδοτών, μιας και αυτά ήταν δικά τους δημιουργήματα. Πουθενά δεν

θα βρει κανείς λέξη, σε τοποθετήσεις στελεχών τους στη Βουλή και στο υπόμνημα της ΓΣΕΕ στην υπουργό Απασχόλησης, για ουσιαστικά μέτρα προστασίας και επιβίωσης των ανέργων. Γι' αυτό και οι εργαζόμενοι, οι άνεργοι πρέπει από κοινού να καταδικάσουν και να αντιπαλέψουν στην πράξη την κυβέρνηση, τα κόμματα του ευρωμονόδρομου, και το άλλο τους πρόσωπο μέσα στο συνδικαλιστικό κίνημα.

Η θέση του ΠΑΜΕ για την τροπολογία

Το ΠΑΜΕ καταγγέλλει την κυβέρ-

νηση της ΝΔ γιατί με νέα αντεργατική τροπολογία, συνεχίζοντας και ενδυναμώνοντας ανάλογες νομοθετικές διατάξεις των προηγούμενων γαλαζοπράσινων κυβερνήσεων, επιδοτεί ξανά τους εργοδότες με πρόσθετο χρήμα, που το απομυζά από τους εργαζομένους μέσω του ΟΑΕΔ.

Χαρίζει ζεστό χρήμα στους εργοδότες από τον ΟΑΕΔ, δηλαδή από τις εισφορές των εργαζομένων, τους προικοδοτεί με νέο μποναμά, προωθώντας έτσι την ατομική και συλλογική υπερεκμετάλλευση των εργαζομένων και την υπερκερδοφορία και ασυδοσία τους. Είναι συνταγές δοκιμασμένες που αυξάνουν και ανακυκλώνουν την ανεργία από τη μία και από την άλλη το μεγάλο κεφάλαιο, τα μονοπώλια, αυξάνουν τα κέρδη τους.

Το ΠΑΜΕ απαιτεί να αποσυρθεί αυτή η διάταξη, να καταργηθεί κάθε ανάλογη νομοθετική ρύθμιση, να κατοχυρωθεί το δικαίωμα στην πλήρη και σταθερή εργασία για όλους και οι άνεργοι να επιδοτούνται με το 80% του μισθού του ανειδίκευτου εργάτη (1.120 ευρώ) για όσο διάστημα διαρκεί η ανεργία και να έχουν πλήρη ασφάλιση και δωρεάν ιατροφαρμακευτική περίθαλψη.

Οι εργαζόμενοι, οι οικοδόμοι, σταθερά, αταλάντευτα, δίνουν τη δική τους απάντηση με τις καταλήψεις και τις παραστάσεις στα κατά τόπους παραρτήματα του ΟΑΕΔ, προετοιμάζονται για τη συνέχιση της πάλης τους στο πλαίσιο του αγωνιστικού προγράμματος της Ομοσπονδίας.

Μετά τις αποφάσεις της Εκτελεστικής Επιτροπής της Ομοσπονδίας, συνεδρίασαν τα ΔΣ των Συνδικάτων Οικοδόμων στην Πάτρα, στο Αίγιο, στον Πύργο, στη Μεσσηνία και στην Αρκαδία, προκειμένου να οργανώσουν την πάλη των εργατών, εμπλουτίζοντας το πρόγραμμα της Ομοσπονδίας με πρωτοβουλίες, ανοίγοντας τη δουλειά μας σε όλη την Πελοπόννησο. Στόχος μας η άμεση επαφή με τους συναδέλφους στους χώρους δουλειάς, η αντιμετώπιση των προβλημάτων που αντιμετωπίζουν οι οικοδόμοι στη συμβατική οικοδομή αλλά και τα μεγάλα έργα, η ενίσχυση των συνδικάτων με νέες εγγραφές, η οργάνωση των συναδέλφων στους χώρους δουλειάς. Σημειώνουμε ότι στην πρώτη θέση βρίσκονται τα προβλήματα της εφαρμογής της Συλλογικής Σύμβασης Εργασίας, των μέτρων υγιεινής και ασφάλειας, το κλέψιμο των ενσήμων, της τρομοκρατίας της εργοδοσίας, κυρίως στα μεγάλα έργα.

Άμεση και αποφασιστική ήταν η απάντηση στην απεργία στις 7/1/2009 που αποφάσισε η Ομοσπονδία για τον πόλεμο στην Παλαιστίνη. Οι οικοδόμοι της Πελοποννήσου εξέφρασαν την αλληλεγγύη τους στον παλαιστινιακό λαό, καταδικάζοντας την εισβολή του Ισραήλ, τις ΗΠΑ, την ΕΕ, που υποθάλπουν και στηρίζουν την ισραηλινή επιθετικότητα, την ελληνική κυβέρνηση, ως συνένοχους στο έγκλημα που εξελίσσεται εις βάρος του παλαιστινιακού λαού και τα κόμματα που με την τα-

Αγωνιστικές πρωτοβουλίες των Συνδικάτων Πελοποννήσου

κτική των ίσων αποστάσεων ανάμεσα σε θύτη και θύματα, στην ουσία προστατεύουν την ισραηλινή εγκληματική πολιτική σε βάρος ενός λαού που παλεύει να έχει πατρίδα.

Καθολική ήταν η συμμετοχή στην απεργία και τη συγκέντρωση που έγινε στην Πάτρα, όπως καθολική ήταν και η απεργία στο εργοτάξιο της ΠΟΤΑ, με την παρέμβαση του Συνδικάτου Μεσσηνίας. Συμμετοχή στην απεργία είχαμε και στα εργοτάξια της ΕΡΓΟΣΕ στο βόρειο τμήμα της Πελοποννήσου και στον άξονα Τρίπολης - Κορίνθου.

Σοβαρή παρακαταθήκη για την παραπέρα οργάνωση της πάλης ενάντια στην ασυδοσία των εργολάβων ήταν και η καθολική απεργία στις 14 Γενάρη στο εργοτάξιο της ΠΟΤΑ που αποφάσισε το Συνδικάτο Μεσσηνίας για την επαναπρόσληψη συνδικαλιστή. Ήταν απάντηση στην τρομοκρατία που επιχειρήσει η εργοδοσία εις βάρος των συναδέλφων συνδικαλιστών και γενικότερα των εργαζομένων στο έργο.

Η επιτυχία του απεργιακού αγώνα ανέδειξε τα

σοβαρά βήματα με τα οποία το συνδικάτο δυνάμει την παρέμβασή του στο χώρο, το αυξημένο κύρος της συνδικαλιστικής οργάνωσης ανάμεσα στους εργαζομένους.

Αυτή την περίοδο, πρέπει να τονίσουμε πως έχει ανοίξει η συζήτηση, με βάση την προκήρυξη της Ομοσπονδίας για την ανεργία στα εργοτάξια της Πάτρας, στα έργα της ΕΡΓΟΣΕ σε Κιάτο - Αίγιο, από το Συνδικάτο Αιγίου, στα έργα του άξονα Κορίνθου - Τρίπολης - Τσακώνας, από το Συνδικάτο Αρκαδίας, στον Πύργο, από το Συνδικάτο Ηλείας.

Σημαντικά βήματα γίνονται αυτήν την περίοδο για την οργάνωση των εργαζομένων με νέες εγγραφές στα Συνδικάτα Οικοδόμων σε όλη την Πελοπόννησο, σε όλους τους οδικούς άξονες και στα μεγάλα έργα που αυτή την περίοδο είναι σε ανάπτυξη.

Αποφασιστική ήταν η παρέμβαση των συνδικάτων στην απόφαση της Ομοσπονδίας για παραστάσεις στα κατά τόπους παραρτήματα του ΟΑΕΔ για τα ζητήματα της ανεργίας, όπου αναδείχτηκε η πρόταση της Ομοσπονδίας. Πιστεύουμε ότι το

πρόβλημα της ανεργίας διογκώνεται στον κλάδο και θα πρέπει πιο αποφασιστικά συνολικά να αναδείξουμε αυτό το πρόβλημα συσπειρώνοντας και τους άλλους εργαζομένους από άλλους χώρους, που θιγούνται από την πτώση της οικοδομικής δραστηριότητας.

Το συλλαλητήριο στις 20 Γενάρη στην Πάτρα πήρε μορφή μαζικής παρέμβασης για τα ζητήματα της ανεργίας, πήρε μορφή πανπατρικής κινητοποίησης με αφορμή και τις απολύσεις σε μια σειρά από κλάδους και εργοστάσια της Πάτρας.

Σημαντική πρωτοβουλία που συνεχίζεται και τώρα είναι το μάζεμα ιατροφαρμακευτικού υλικού για την Παλαιστίνη από το Συνδικάτο της Πάτρας, αλλά και η δουλειά που γίνεται προκειμένου να καταδικαστούν πιο αποφασιστικά οι ιμπεριαλιστικές δυνάμεις που έχουν την κύρια ευθύνη για τη γενικευμένη σφαγή του παλαιστινιακού λαού και όσοι άλλοι συμβάλλουν με την πολιτική των ίσων αποστάσεων.

Όλη αυτή η πολύμορφη δραστηριότητα διαμορφώνει προϋποθέσεις ούτως ώστε τα συνδικάτα οικοδόμων που είναι ενταγμένα στη λογική του πλαισίου της Ομοσπονδίας να πάρουν την υπόθεση πά τους, κόντρα στον εργοδοτικό συνδικαλισμό και στο κατασκευαστικό κεφάλαιο στην Πελοπόννησο, που εκφράζεται κυρίως από τα Εργατικά Κέντρα και από μια σειρά διασπαστικών πρωτοβάθμιων σωματείων σε μικρές πόλεις και χωριά.

Η ΑΠΕΡΓΙΑ ΣΤΙΣ 10 ΔΕΚΕΜΒΡΗ

Ταξική απάντηση στην αντιλο

Με ογκώδεις δυναμικές πορείες που έγιναν σε όλη τη χώρα, χιλιάδες εργαζάτες, συνταξιούχοι, νέοι εργαζόμενοι, χέρι με χέρι με τους νέους και τις νέες, σπουδαστές και μαθητές, απήγγησαν και πορεύτηκαν σε όλη τη χώρα στο δρόμο της ταξικής πάλης.

Πορείες συντεταγμένες, περιφρουρημένες, όπως γνωρίζει και κάνει το ταξικό συνδικαλιστικό κίνημα, με προσανατολισμό και στόχους.

Το ταξικό συνδικαλιστικό κίνημα μέσα από τις γραμμές του ΠΑΜΕ έδωσε αποστομωτική απάντηση στην αντιλαϊκή πολιτική, τη σκληρή εκμετάλλευση της πλουτοκρατίας. Απάντησε στην κρατική βία και καταστολή, στην εργοδοτική αυθαιρεσία και τρομοκρατία, στα σκοτεινά κέντρα του αστικού κράτους με τους κουκουλοφόρους του.

Απάντησε στη στρατηγική των κομμάτων του ευρωμονόδρομου, στις δυνάμεις του εργοδοτικού και κυβερνητικού συνδικαλισμού έδωσε απάντηση στην επιχείρηση φόβου και ανασφάλειας, με τα γκλομπ και τα χημικά, ότι αυτά δεν περνάνε.

Η απεργία της 10ης Δεκεμβρίου αποτελεί σημείο αναφοράς για τους αγώνες που είναι μπροστά μας, σε μια διαρκή πάλη για το μεροκάματο, τους μισθούς, την κοινωνική ασφάλιση.

Πάλη σε όλα τα μέτωπα για να μην περάσουν τα νέα αντεργατικά μέτρα της ΕΕ, να στραπατσarıσει το β5ωρο που ψήφισαν τα κόμματα του ευρωμονόδρομου στην ΕΕ, για να μην τα φορτώσουν οι πολυεθνικές και οι πολιτικοί τους εκφραστές στις πλάτες των εργαζομένων.

Καθοριστική ήταν η συμμετοχή στην απεργία των οικοδόμων σε όλη τη χώρα και στις κατά τόπους συγκεντρώσεις του ΠΑΜΕ.

Όλα τα μεγάλα εργοτάξια απήγγησαν, καθώς και στις συμβατικές οικοδομές, με ποσοστά που έφταναν πάνω από το 90%.

Για την προετοιμασία της απεργίας η Διοίκηση της Ομοσπονδίας περιόδευσε στα περισσότερα από τα μεγάλα έργα: Εγνατία, Πύλο, Μαλιακό κτλ.

Στην Αθήνα, στη μεγάλη συγκέντρωση της Ομόνοιας, μίλησε ο Πρόεδρος του Συνδικάτου Οικοδόμων Αθήνας, συνάδελφος Τασιούλας Γιάννης, ο οποίος, μεταξύ άλλων, ανέφερε:

«Με τον αγώνα μας καταδικάζουμε τη δολοφονία του 15χρονου μαθητή. Την πολιτική της καταστολής, που είναι άλλη όψη της πολιτικής που χτυπάει τα δικαιώματα των εργαζομένων. Την πολιτική που εφαρμόζεται τόσο επί ΝΔ όσο και επί ΠΑΣΟΚ».

«Κανείς δεν μπορεί να αποκρύψει» υπογράμμισε σε άλλο σημείο «τη σκοπιμότητα των τρομονόμων, τη σχεδιασμένη δημιουργία και εφαρμογή του κατασταλτικού

οπλοστασίου της ΕΕ που στηρίζει ο ΣΥΝ, μαζί με τα κόμματα του δικομματισμού. Αυτά είναι τα κριτήρια για να βγάλει η εργατική τάξη, ο λαός και η νεολαία σημαντικά συμπεράσματα, ξεπερνώντας τα ψεύτικα λόγια που χρησιμοποιούν οι δυνάμεις του ευρωμονόδρομου, βγάζοντας τις μάσκες αυτών που κάνουν το "φίλο του λαού" και στην πράξη προσπαθούν να διαλύσουν το εργατικό - λαϊκό κίνημα, γιατί φοβούνται την

ανάπτυξη της ταξικής πάλης στις συνθήκες της καπιταλιστικής οικονομικής κρίσης».

Αναφερόμενος στα «αλιβερίσια κουκουλοφόρων με την αστυνομία», επισήμανε ότι το κάψιμο αυτοκινήτων και το κρυφτούλι με τις δυνάμεις καταστολής «όχι μόνο δεν συμβάλλουν στην ανάπτυξη πλατιού, μαζικού, αγωνιστικού κινήματος, αλλά καλλιεργούν το φόβο, προκαλούν συντηρητικά α-ντανακλαστικά και διαμορφώνουν

το έδαφος για νέα μέτρα καταστολής». Ενώ πιο κάτω είπε: «Καταγγέλλουμε το "νέο κίνημα" που διαφήμιζε ο ΣΥΝ, που διαφημίζουν οι δυνάμεις του ρεφορμισμού. Είναι αυτό που αρνείται τον πρωτοπόρο ρόλο και την αποστολή της εργατικής τάξης. Αυτό που λειτουργεί διαλυτικά και σπέρνει συγχύσεις, ακολουθώντας τη γραμμή του συμβιβασμού, της διαπλοκής με την ΕΕ και το μεγάλο κεφάλαιο».

Προβάλλοντας το ταξικό κίνημα ως τη μόνη απάντηση στην ενταση της αντιλαϊκής επίθεσης, η επιχείρηση αποπροσανατολισμού επισήμανε: «Η νεολαία της και τον ηγετικό ρόλο της, αλλά και κάθε εργαζομένου που προβληματίζεται, να βαδίσει μαζί με το ταξικό συνδικαλιστικό κίνημα, να ντας όλες τις μορφές της εκμετάλλευσης, να κάνει το ταξικό κίνημα σήμερα». «Η απάντηση είναι πιο κάτω «στα "πονιρότητα" των δυνάμεων του ταξικού συνδικαλιστικού κινήματος, στην κληρονομική ταλπειτική συστημική πολιτική, στην κληρονομική τρομοκρατία στον οργανισμό, με τον κό - λαϊκό περιφρονισμό, με γραμμή και σπέρνει την εξουσία, την εξουσία των πωλών, την αντιλοκρατία».

Στη συγκέντρωση της Ομόνοιας, ο Ηλίας Αχμέτ, μετανόητος από το Μπα

● **Στον Πειραιά** η απάντηση στην πλατειά κίνηση του σταθμού, με κεντρική το συνάδελφο κίνημα. Στη συγκέντρωση ηγήθη ο Γραμματέας ΠΕΜΕΝ, συν. Ευαγγέλιος του Αγώνα Σχολειών Αθηνών, επίσης, έγινε λαμπίνα.

Λαϊκή πολιτική

...τας το δρόμο της τα...
...ως τη μόνη απάντη...
...ση της αντεργατικής...
...επίθεσης και στην ε...
...αποπροσανατολισμού...
...Η νεολαία με τη ζω...
...και τον αυθορμητισμό...
...και κάθε εργαζόμενο...
...ματιζείται, μπορεί να...
...με το ΠΑΜΕ και τα...
...δικάτα, χρησιμοποιώ...
...μορφές πάλης, ό...
...ταξικό κίνημα μέχρι...
...απάντηση» σημείωσε...
...«πονηρά» αντιλαϊκά...
...δυνάμεων του εκμε...
...στήματος, η από...
...ολοφονία του 15χρο...
...στην κρατική και ερ...
...μοκρατία βρίσκεται...
...μένο, μαζικό, εργατι...
...περιφρουρημένο αγώ...
...μή και στόχους πάλης...
...την εξουσία του κε...
...εξουσία των μονο...
...αντιλαϊκή πολιτική...
...ρατία».

- **Στη Θεσσαλονίκη** η συγκέντρωση έγινε στο άγαλμα του Βενιζέλου και μετά ακολούθησε μαχητική πορεία στο Υπουργείο Μακεδονίας - Θράκης. Ομιλητής ήταν ο Σωτήρης Ζαργιανόπουλος.
 - **Στη βορειοδυτική Ελλάδα**, με απολυμένους και αγρότες, συγκεντρώσεις έγιναν σε Αγρίνιο, Λευκάδα, Γιάννενα, Αρτα, Κέρκυρα, Ηγουμενίτσα, Πρέβεζα, Μεσολόγγι και Ναύπακτο.
 - **Στην Πελοπόννησο**, στην Πάτρα, η συγκέντρωση έγινε στην Πλ. Γεωργίου, με δεσπόζουσα την παρουσία του Συνδικάτου Οικοδόμων.
 - **Στην Καλαμάτα**, η μάχη της περιφρούρησης ξεκίνησε από το εργοτάξιο της ΠΟΤΑ, με καθολική συμμετοχή και συγκέντρωση στην Πλατεία 23ης Μαρτίου. Επίσης, συγκεντρώσεις έγιναν σε Πύργο, Αργος, Αίγιο, Ζάκυνθο, Κόρινθο, Τρίπολη, Σπάρτη, Κεφαλονιά.
 - **Στη Θεσσαλία** «νέκρωσαν» μεγάλες επιχειρήσεις και άλλοι χώροι δουλειάς. Στη συγκέντρωση της Λάρισας ομιλητές ήταν ο Τ. Τσιόγκας, πρόεδρος του Εργατικού Κέντρου Λάρισας και ο πρόεδρος του Συνδικάτου Οικοδόμων Γ. Μπλέκος.
- Επίσης, συγκεντρώσεις έγιναν και σε άλλες πόλεις (Βόλος, Τρίκαλα, Καρδίτσα, Φάρσαλα, Αλμυρός, Σκόπελος).
- Σημαντικές ήταν και οι συγκεντρώσεις στην Κρήτη και τα νησιά του Αιγαίου, καθώς και σε πόλεις της Στερεάς Ελλάδας.

Συμβολική κατάληψη στον ΟΑΕΔ

«**Πάρτε μέτρα για την ανεργία και όχι για των αστών την κερδοφορία!**» Ηχηρό και ξάστερο ακούστηκε το μήνυμα των οικοδόμων της Αθήνας, με την κινητοποίηση που έκαναν καταλαμβάνοντας τα κεντρικά γραφεία του ΟΑΕΔ στον Αλιμο. Αντίστοιχες κινητοποιήσεις στα κατά τόπους παραρτήματα του ΟΑΕΔ διοργάνωσαν τα Συνδικάτα των οικοδόμων σε όλη τη χώρα, με βάση το πρόγραμμα δράσης για την ανεργία και την κλαδική Σύμβαση που παρουσίασε πρόσφατα η Ομοσπονδία.

Πριν ακόμα χαράξει, με μπροστάρηδες την ταξική Ομοσπονδία Οικοδόμων και το Συνδικάτο Οικοδόμων της Αθήνας, εργάτες από ένα χώρο που δοκιμάζεται σκληρά από την ανεργία απέκλεισαν όλες τις εισόδους στο κτίριο του ΟΑΕΔ στον Αλιμο. Ανέδειξαν και με αυτόν τον τρόπο πως η εργατική τάξη όχι μόνο δεν μπορεί να ανεχτεί, αλλά πρέπει να αντιπαλέψει σθεναρά την πολιτική που εγκλωβίζει εκατοντάδες χιλιάδες στην ανεργία, μόνιμη ή με διαλείμματα, επίσημη ή ανεπίσημη. Που αλέθει στις μυλόπετρες των επιδοτούμενων προγραμμάτων και των εργοδοτικών ενισχύσεων την ανάγκη χιλιάδων ανέργων για ένα μεροκάματο.

25 εκατομμύρια νέοι άνεργοι έως το 2010!

Είκοσι πέντε εκατομμύρια άνεργοι θα προστεθούν μέχρι το 2010 στην ήδη τεράστια στρατιά της ανεργίας, σύμφωνα με τις προβλέψεις του Οργανισμού Οικονομικής Συνεργασίας και Ανάπτυξης (ΟΟΣΑ). Ετσι, το 2010, ο συνολικός αριθμός των ανέργων σε όλο τον κόσμο θα φτάσει τα 210 εκατομμύρια!

Την πρόβλεψη για την εκρηκτική αύξηση της ανεργίας την επόμενη διετία έκανε ο γενικός γραμματέας του ΟΟΣΑ, Ανχελ Γκουρία, σε συνέντευξη του στην εφημερίδα «Ντέιλι Τέλεγκραφ». Απέδωσε, μάλιστα, αυτήν την εξέλιξη στην οικονομική κρίση που πλήττει τη διεθνή οικονομία και θα διαρκέσει, όπως εκτιμά ο κ. Γκουρία, μέχρι το τέλος του 2010.

Από τα 25 εκατομμύρια νέων ανέργων, τα 10 εκατομμύρια θα προέρχονται από τις χώρες - μέλη του ΟΟΣΑ και τα 15 εκατομμύρια από τις υπόλοιπες χώρες του κόσμου. Ειδικά για τη Βρετανία υπολογίζεται ότι, σύμφωνα με δημοσίευμα της εφημερίδας «Νιου Γιork Τάιμς», «ένας αυξανόμενος αριθμός εργαζομένων, ελπίζοντας να αποφύγουν ή να περιορίσουν τις απολύσεις, αποδέχεται βδομάδα 4 ημερών εργασίας, τη μη καταβολή επιδόματος αδείας, εθελούσια ή υποχρεωτική άδεια, παράλληλα με πάγωμα μισθών, περικοπή συντάξεων και ευελεκτικά ωράρια εργασίας». Μεταξύ των επιχειρήσεων, που αντί απολύσεων προβαίνουν σε περικοπές, συγκαταλέγονται η «Dell» (άδεια άνευ αποδοχών), η «Cisco» (τετραήμερη υποχρεωτική αργία έως το τέλος του έτους), η «Motorola» (πάγωμα μισθών), τα καζίνο «Nevada» (βδομάδα 4 ημερών) και η «Honda» (εθελούσια άδεια άνευ αποδοχών).

Μόνο στις ΗΠΑ, για παράδειγμα, εκτιμάται ότι μέσα στο 2009 θα χαθούν 4 εκατομμύρια θέσεις εργασίας, παρά το πρόγραμμα που αναμένεται να ανακοινώσει από το Γενάρη ο νεοεκλεγείς Πρόεδρος Μπαράκ Ομπάμα για την τόνωση της οικονομίας, με στόχο τη δημιουργία 3 εκατ. θέσεων εργασίας από το 2011.

Από τις αρχές Σεπτεμβρίου, έχουν ανακοινωθεί περισσότερες από 600.000 απολύσεις σε μεγάλες βιομηχανίες και τράπεζες, κυρίως από την Αμερική και την Ευρώπη. Για να αποφύγουν μάλιστα τις απολύσεις, που πλησιάζουν σε επίπεδα - ρεκόρ, πολλοί εργαζόμενοι «συναίνουν» σε μείωση αποδοχών!

Οι εργοδότες, αποθρασυμένοι από τη στάση των κυβερνήσεων και «αξιοποιώντας» την κρίση, ασκούν ωμό εκβιασμό στους εργαζομένους, απαιτώντας «συναίνεση» σε σειρά αντεργατικών ρυθμίσεων, υπό την απειλή της απόλυσης.

Οι αυτοκινητοβιομηχανίες

Χειμωνιάτικη ανατριχίλα σε χιλιάδες Αμερικανούς εργαζομένους στην αυτοκινητοβιομηχανία προκάλεσε η απόφαση της μεγαλύτερης βιομηχανίας του κλάδου, της «Τoyota», να παγώσει την παραγωγή σε πλειάδα εργοστασίων που διατηρεί στη Βόρεια Αμερική, τους προσεχείς μήνες, στο πλαίσιο μέτρων μείωσης του στόλου των αυτοκινήτων που μένουν απούλητα στις αποθήκες. Στόχος της εταιρείας είναι μέχρι το δεύτερο τρίμηνο του έτους να μειωθεί στο μισό ο χρόνος παραμονής οχημάτων στις μονάδες παραγωγής.

Η «Toyota» είχε ανακοινώσει ότι θα σταματήσει την παραγωγή στα ιαπωνικά εργοστάσια για 11 μέρες, το Φλεβάρη και το Μάρτη. Η ανακοίνωση αυτή «πάγωσε» μεν τους εργαζομένους, χαροποίησε αντίθετα επενδυτές και χρηματιστές που ανέβασαν, τη συγκεκριμένη ημέρα, τη μετοχή της εταιρείας κατά 3% στο χρηματιστήριο του Τόκιο...

Νωρίτερα, ανακοινώθηκε ότι και η (επίσης ιαπωνική) αυτοκινητοβιομηχανία «Nissan Motor Co» σχεδιάζει αναστολή της παραγωγής σε εργοστάσια της Ταϊλάνδης και της Ιαπωνίας στο πλαίσιο «δομικών» αλλαγών για μείωση του κόστους. Μόνο στην Ιαπωνία η παραγωγή αυτοκινήτων της «Nissan» αναμένεται να μειωθεί στα 64.000 αυτοκίνητα το δίμηνο Φλεβάρη - Μάρτη.

Μετανάστες εργάτες για να τους «ρίξει» κατευθείαν στην παραγωγή, με κριτήριο τις ανάγκες των μονοπωλίων, θα εισάγει στο εξής η Ευρωπαϊκή Ένωση. Πρόκειται για απευθείας, κυνική εισαγωγή του εμπορεύματος «εργατική δύναμη» από τρίτες χώρες. Η νόμιμη παραμονή θα εξαρτάται άμεσα και αποκλειστικά από την εργασία. Η απόλυση θα ισοδυναμεί με απέλαση. Οι κλαδικές συλλογικές συμβάσεις εργασίας καταργούνται, ενώ οι μισθοί όλων των εργαζομένων συμπιέζονται ακόμα περισσότερο.

Αυτό προκύπτει από τις δύο προτάσεις Οδηγιών, για την «μπλε κάρτα» (κείμενο Ευρωκοινοβουλίου Α6 - 0432/2008) και για την ενιαία άδεια εργασίας και παραμονής (Α6 - 0431/2008), που ψηφίστηκαν από την Ολομέλεια του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου. Οδηγίες, που -στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Συμφώνου για τη Μετανάστευση- έρχονται με τη σειρά τους να επιβεβαιώσουν το βαθιά αντεργατικό και αντιμεταναστευτικό χαρακτήρα της ΕΕ. Αλλά και να δώσουν μια «πληρωμένη απάντηση» σε κάθε λογής «αριστερούς» και ευρωλάγνους, που πιπιλίζουν το μυαλό των εργαζομένων για μια δήθεν «ανθρωποκεντρική» και «ευαίσθητοποιημένη» ΕΕ.

Με δύο λόγια, μόνο όσοι μετανάστες είναι απαραίτητοι για τα κέρδη του ευρωπαϊκού κεφαλαίου και θα έχουν από πριν συμβόλαιο εργασίας θα εισέρχονται στα κράτη - μέλη της ΕΕ, για να δουλέψουν με μισθούς

ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΝΩΣΗ

Δένουν «χειροπόδαρα» τους μετανάστες

ακόμη και χαμηλότερους από τους ισχύοντες. Και μάλιστα αυτό θα θεσμοθετηθεί έτσι ώστε να ευνοείται η «κυκλική μετανάστευση», δηλαδή οι μετανάστες που θα εισάγονται, να μένουν και να εργάζονται στην ΕΕ για συγκεκριμένο χρονικό διάστημα και να είναι στο έλεος των επιχειρήσεων τότε θα απολυθούν και θα απελαθούν.

Χτύπημα στις κλαδικές συμβάσεις

Εκτός όλων των άλλων,

με την Οδηγία για την μπλε κάρτα γίνεται ένα ακόμα βήμα στην κατάργηση των κλαδικών συλλογικών συμβάσεων εργασίας και μεθοδεύεται η μεγαλύτερη συμπίεση των μισθών όλων των εργαζομένων. Κι αυτό επιβλέπει η Οδηγία προβλέπει μεν ότι ο μισθός του μετανάστη θα πρέπει να είναι ίσος με τον αντίστοιχο των ντόπιων εργαζομένων του κλάδου, αλλά ταυτόχρονα επιτρέπει στους εργοδότες να αμειβουν τους μετανάστες με μισθούς που

θα είναι μόλις 1,7 φορές μεγαλύτεροι από το μέσο μεικτό μισθό του κράτους - μέλους. Επί της ουσίας, φιλοδωρούν τον εργοδότη με τη δυνατότητα να παρακάμψει την κλαδική σύμβαση, όταν αυτή προβλέπει μεγαλύτερους μισθούς από αυτούς που προκύπτουν από τον υπολογισμό του μέσου μεικτού, πολλαπλασιαζόμενου με το 1,7.

Αφορά μετανάστες εργαζομένους υψηλής εξειδίκευσης (ανώτατης πανεπιστημιακής εκπαί-

δευσης, αναγνωρισμένης από τα κράτη - μέλη, μεταπτυχιακές σπουδές, προϋπηρεσία τουλάχιστον πέντε ετών σε έναν τομέα, κλπ.), οι οποίοι θα περνούν τα σύνορα της ΕΕ, μόνο αν έχουν ήδη εξασφαλίσει το συμβόλαιο εργασίας τους. Η κάρτα θα έχει ισχύ τριών ετών, με δυνατότητα ανανέωσης σε περίπτωση που το νέο συμβόλαιο είναι μικρότερης διάρκειας των δύο ετών, η κάρτα θα εκδίδεται για περίοδο ισοδύ-

ναμης του χρόνου διάρκειας της σύμβασης συν έξι μήνες. Ούτε στιγμή παραπάνω χωρίς να εργάζονται, δεν επιθυμεί η ΕΕ να έχει τους μετανάστες εργαζόμενους στο έδαφός της.

Επιπλέον, η «μπλε κάρτα», δε θα χορηγείται σε αιτούντες άσυλο ή σε υπηκόους τρίτων χωρών που βρίσκονται στην ΕΕ ως εποχικοί εργάτες, ενώ το κάθε κράτος - μέλος θα κρίνει πόσες κάρτες θα εκδίδει ετησίως.

Στο έλεος των εργοδοτών

Η κεντρική κατεύθυνση και των δύο Οδηγιών είναι η εξασφάλιση φθηνής εργατικής δύναμης για τα μονοπώλια, η νομιμοποίηση της άγριας εκμετάλλευσης, ο περιορισμός των δικαιωμάτων αλλοδαπών και ντόπιων εργαζομένων στο κατώτερο δυνατό επίπεδο.

Η δεύτερη Οδηγία για την ενιαία άδεια διαμονής και εργασίας ταυτίζει τη διαμονή σε μία χώρα της ΕΕ με την εξασφάλιση της άδειας εργασίας. Μόνο όποιος έχει εκ των προτέρων εξασφαλισμένη δουλειά (σ.σ.: συμβόλαιο εργασίας) θα μπορεί να εισέρχεται νόμιμα στην ΕΕ. Οι μετανάστες βρίσκονται έτσι στο έλεος των εργοδοτών, θύματα των ωμών εκβιασμών και των απειλών τους, αφού η απόλυσή τους θα ισοδυναμεί με την απέλασή τους. Για τους δε «παράνομους», υπάρχει ο πέλεκυς της 18μηνης κράτησης, της απέλασης και της απαγόρευσης εισόδου στην ΕΕ για 5 χρόνια.

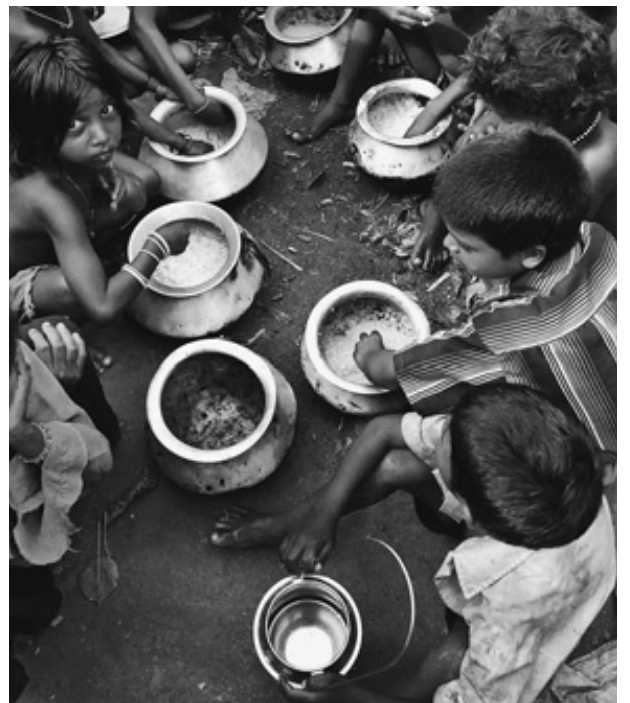
Η μάστιγα της πείνας

Σχεδόν το 1 δισ. έφτασε ο αριθμός των υποσιτιζόμενων σε όλο τον πλανήτη, σύμφωνα με τα στοιχεία της Υπηρεσίας Τροφίμων του ΟΗΕ, που δόθηκαν στη δημοσιότητα. Από τις αρχές του 2007, ο αριθμός αυτών που προστέθηκαν στη μαύρη λίστα, σύμφωνα πάντα με τα ίδια στοιχεία, έχει αυξηθεί κατά 70 εκατομμύρια, όσο δηλαδή είναι ο πληθυσμός της Μεγάλης Βρετανίας. Ως αιτία της αύξησης των υποσιτιζόμενων αναφέρεται η κατακόρυφη άνοδος των τιμών βασικών τροφίμων (στάρι, καλαμπόκι, ρύζι, κλπ.), με αποτέλεσμα εκατομμύρια άνθρωποι, ειδικά στις φτωχές χώρες του πλανήτη, να μην είναι σε θέση να εξασφαλίσουν τα στοιχειώδη. Οι κάτοικοι των χωρών που πλήττονται από τον υποσιτισμό, γεωγραφικά, εντοπίζονται κυρίως στην Ασία και την Αφρική.

Η κυριαρχία του καπιταλισμού για πάνω από τέσσερις αιώνες, όχι μόνο δεν έδωσε λύση στα προβλήματα της ανθρωπότητας, αλλά, αντίθετα, τα έχει οξύνει στο έπακρο. Ως το κατεξοχήν σύστημα

που αναπτύσσεται ανισόμετρα, έχει διαιρέσει τον πλανήτη σε χώρες - παρίες, στις οποίες ζει η μεγάλη πλειοψηφία του πληθυσμού της Γης και στις ανεπτυγμένες καπιταλιστικά χώρες. Αλλά και οι εργαζόμενοι στις χώρες αυτές βρίσκονται σήμερα αντιμέτωποι με τη φτώχεια και την εξαθλίωση, τις καπιταλιστικές αναδιρθρώσεις και την οικονομική κρίση, τις συνέπειες της οποίας οι κυβερνήσεις και οι μεγάλες πολυεθνικές εταιρείες επιχειρούν να τις μεταφέρουν στις πλάτες τους. Εκατοντάδες χιλιάδες είναι σήμερα οι απολυμένοι μόνο στους κλάδους του χρηματοπιστωτικού τομέα και στις αυτοκινητοβιομηχανίες, που βρίσκονται στο μάτι του κυκλώνα.

Το συμπέρασμα είναι ότι έχουν ωριμάσει προ πολλού οι αντικειμενικές συνθήκες για το ιστορικό ξεπέρασμα του καπιταλισμού, για την αντικατάσταση της οργάνωσης της κοινωνικής εργασίας που στηρίζεται στην καπιταλιστική επιχείρηση, από μια ανώτερης μορφής οργάνωση του συλλογικού μόχθου των ανθρώπων της δουλειάς.

Η ΑΠΕΡΓΙΑ ΣΤΙΣ 7 ΓΕΝΑΡΗ ΑΠΟ ΤΟ ΤΑΞΙΚΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑ

Απάντηση στο μακέλεμα του παλαιστινιακού λαού

Εγκλήματα από το Ισραήλ με την ολόπλευρη στήριξη των ΗΠΑ και της Ευρωπαϊκής Ένωσης, μαζί και της ελληνικής κυβέρνησης

Οι οικοδόμοι έδωσαν μαζική μαχητική απάντηση με απεργία, καταγγέλλοντας τα ιμπεριαλιστικά σχέδια, εκφράζοντας την αλληλεγγύη τους στο λαό της Παλαιστίνης, για να σταματήσει τώρα η σφαγή του παλαιστινιακού λαού και να καταδικαστούν ξεκάθαρα και χωρίς περιστροφές από όλους οι ιμπεριαλιστές μακελάρηδες στη Γάζα.

• Όταν οι μακελάρηδες των λαών χαράζουν νέα σύνορα για να φτιάξουν τη Νέα Μέση Ανατολή.

• Όταν το θύμα εξισώνεται με το θύτη.

• Όταν προσφέρεται γη, αέρας και θάλασσα της χώρας όπου ζεις και εργάζεσαι, της δικής σου πατρίδας, για να μείνει υπό κατοχή ένας λαός.

• Όταν χρησιμοποιούνται τα λιμάνια μας για τη μεταφορά

Στιγμιότυπο από τη συνανλία αλληλεγγύης στον παλαιστινιακό λαό, στην Αθήνα

των βομβών φωσφόρου, που θα κάψουν τα κορμάκια 2χρονων «τρομοκρατών».

• Όταν οι βόμβες διασποράς κόβουν το κεφάλι του 5χρονου παιδιού που κείτεται στη λάσπη.

• Όταν η αντίσταση ενός λαού που είναι υπό κατοχή ονομάζεται «τρομοκρατία» και είναι

κάτω από το αμειλικτό τιμωρό χέρι των διεθνών ιμπεριαλιστικών κέντρων.

– Τότε η εργατική τάξη επιβάλλεται να αντιδράσει.

– Τότε οι ταξικές δυνάμεις, οι αντιιμπεριαλιστικές δυνάμεις πρέπει να βάλουν τα κορμιά τους εμπόδιο.

– Τότε η ταξική αλληλεγγύη πρέπει να κορυφωθεί.

– Τότε η αντιιμπεριαλιστική πάλη πρέπει να έχει άμεση ανταπόκριση.

– Τότε πρέπει να κάνουμε το παραπάνω βήμα.

Άμεσα, όπως τα γεγονότα επέβαλλαν η Ομοσπονδία μας κήρυξε έκτακτη απεργία για τις 7 του Γενάρη.

Στην Αθήνα, οι απεργοί οικοδόμοι συγκεντρώθηκαν έξω από την πρεσβεία του Ισραήλ -που είχε «θωρακιστεί» με τουλάχιστον έξι κλούβες των ΜΑΤ- διατρανώνοντας την ταξική τους αλληλεγγύη στον αγωνιζόμενο παλαιστινιακό λαό. Το σύνθημα στο πανό του Συνδικάτου Οικοδόμων Αθήνας ήταν ξεκάθαρο: «Αγώνας ενάντια στα δολοφονικά σχέδια Ισραήλ - ΝΑΤΟ - ΕΕ. Να σταματήσει τώρα το αιματοκύλισμα του λαού της Παλαιστίνης».

Χαιρετισμό στη συγκέντρωση απηύθυνε εκ μέρους της Γενικής Ένωσης Παλαιστινίων Εργατών ο Μαρουάν Ντανάς, τονίζοντας ότι οι εργάτες στην Ελλάδα όχι μόνο στέκονται αλληλέγγυοι στον αγώνα των Παλαιστινίων, αλλά αγωνίζονται μαζί του για να σταματήσει η κτηνωδία του Ισραήλ.

Χαιρετισμό απηύθυναν ακόμα ο Θεόδωρος Κούτρας, στέλεχος του ΠΑΜΕ, και ο Γιάννης Τασιούλας, πρόεδρος του Συνδικάτου Οικοδόμων Αθήνας. Ο Θ. Κούτρας επισήμανε ότι το ΠΑΜΕ καταδικάζει την κυβέρνηση της

ΝΔ και το ΠΑΣΟΚ που κρατάνε «ίσες αποστάσεις», στάση που ενθαρρύνει τη δολοφονία του παλαιστινιακού λαού. Εμείς, είπε, ως ΠΑΜΕ θα συνεχίσουμε να παίρνουμε πρωτοβουλίες για τη στήριξη των Παλαιστινίων. Ο Γ. Τασιούλας τόνισε ότι με την απεργία οι οικοδόμοι στέλνουν μήνυμα πως οι Παλαιστίνιοι δεν είναι μόνοι τους.

Κατήγγειλε την ιμπεριαλιστική επίθεση του Ισραήλ και τη σφαγή του παλαιστινιακού λαού.

Ανέδειξε τις ευθύνες των ιμπεριαλιστικών κέντρων ΗΠΑ και ΕΕ, την ευθύνη της ελληνι-

Το χρονικό ενός προμελετημένου, επί δεκαετίες,

Οουρανός βρέχει θάνατο. Μέρες τώρα στη Γάζα, όπου και αν κοιτάξει κανείς, το μόνο που υπάρχει είναι αίμα, συντρίμμια, θρήνος, απόγνωση. Αυτή τη φορά διακηρυγμένος στόχος είναι η «εξάλειψη της απειλής που λέγεται "Χαμάς"». Την προηγούμενη φορά ήταν η «εξάλειψη της απειλής των ρουκετών». Την προπροηγούμενη φορά ήταν η «εξάλειψη της απειλής των βομβιστών». Και ούτω καθεξής. Πάντα υπάρχει για τις ισραηλινές κυβερνήσεις μια «απειλή για να εξαλειφθεί». Πάντα υπάρχει το «ισραηλινό δικαίωμα στην αυτοάμυνα». Πάντα η παλαιστινιακή πλευρά καλείται να αποδείξει κάτι απέναντι στο Ισραήλ.

Το 1993, στη Συμφωνία του Οσλο, με τον Γιάσερ Αραφάτ, που θεωρητικώς αποτελούσε τη βάση για ειρηνευτικές διαπραγματεύσεις, που θα κατέληγαν σε ανεξάρτητο παλαιστινιακό κράτος, η παλαιστινιακή πλευρά υποχρεώθηκε να αποδεχτεί ότι θα επαναδιαπραγματευτεί τις ειλημμένες αποφάσεις του ΟΗΕ (242, 338), που ζητούν σαφώς τερματισμό της κατοχής, διάλυση των εποίκισμών και παροχή δικαιώματος επιστροφής στους πρόσφυγες, άνευ όρων. Οι διαπραγματεύσεις αυτές, όπως άλλωστε αναμενόταν, δεν κατέληξαν πουθενά. Αντίθετα, οδήγησαν σε έναν κυκεώνα «ενδιάμεσων συμφωνιών», κατά τις οποίες τα θύματα καλούνταν να αποδείξουν τις καλές τους προθέσεις απέναντι στο θύτη.

Το σκηνικό «ευφορίας» κατέρρευσε μία και καλή τον Αύγουστο του 2000, στο Καμπ Ντέιβιντ, όταν, σε αντίθεση με τους μέχρι σήμερα ισραηλινούς ισχυρισμούς, ζητήθηκε από τον Γιάσερ Αραφάτ να αποδεχτεί όρους υποταγής για τη δημιουργία ενός απολύτως ελεγχόμενου και κατακερματισμένου παλαιστινιακού κράτους, κάτι που δεν έπραξε. Η απογοήτευση και η

οργή του παλαιστινιακού λαού ξέσπασε ένα μήνα μετά, με αφορμή την προκλητική επίσκεψη του Αριέλ Σαρόν στον τρίτο ιερότερο τόπο του Ισλάμ, στο τέμενος αλ Ακσα. Η δεύτερη Ιντιφάντα ήταν γεγονός. Όπως, επίσης, ήταν γεγονός ότι ενώ δεν υπήρχε ούτε μία επίθεση επί ισραηλινού εδάφους, τις πρώτες βδομάδες της, ο ισραηλινός στρατός αιματοκυλούσε τα παλαιστινιακά εδάφη (350 νεκροί, 10.000 τραυματίες μόνο το πρώτο τρίμηνο), πυροδοτώντας τη γνωστή περαιτέρω κλιμάκωση.

Η δεύτερη Ιντιφάντα

Το «έργο» πλέον είναι γνωστό και το σκηνικό είναι σχεδόν πάντα το ίδιο. Ενα σκηνικό κόλασης, ισοπέδωσης, θρήνου, θανάτου και αιματοκυλισματος ενός ολόκληρου λαού. Το 2000 ήταν η δεύτερη Ιντιφάντα και η Δ. Οχθη, όπως και το 2002. Ο τότε Ισραηλινός πρωθυπουργός, Αριέλ Σαρόν, δήλωνε αποφασισμένος «να ξεριζώσει το δίκτυο των τρομοκρατών», δείχνοντας ως «κέντρο» τους τον Παλαιστίνιο ηγέτη, Γιάσερ Αραφάτ, ο οποίος έμεινε επί μήνες φυλακισμένος στη Μουκάτσα, από όπου εξήλθε μόνο βαριά άρρωστος, για να πεθάνει λίγες μέρες αργότερα.

Το Ινστιτούτο Στρατηγικής Στράτφορντ εκτιμούσε, τότε, ότι στόχος της ισραηλινής ηγεσίας ήταν να υποσκάψει την ενωτική παλαιστινιακή ηγεσία, να προκαλέσει εσωτερικές έριδες, να ανοίξει το δρόμο σε πιο ακραίες φωνές, να απαξιώσει κάθε έννοια λειτουργίας και ύπαρξης της Παλαιστινιακής Αρχής. Η εκτίμηση αυτή, περισσότερο από πέντε χρόνια μετά, έχει, μάλλον, επιβεβαιωθεί.

Τότε, ο ισραηλινός στρατός «αυτοαμυνόταν», όπως πάντα, απέναντι στους «τρομοκράτες» του Αραφάτ, ισοπεδώνοντας

χωριά, σπίτια, καλλιέργειες, ξεκληρίζοντας οικογένειες. Αποκορύφωμα της «Αμυντικής Ασπίδας», η 12ήμερη πολιορκία του προσφυγικού καταυλισμού της Τζενίν, που ισοπεδώθηκε από τα τανκς και τους εκσκαφείς, μαζί με όσους κατοίκους και μαχητές δεν τον εγκατέλειψαν.

Ο ισραηλινός στρατός χρειάστηκε μήνες για να αποσυρθεί πάλι στα όρια των παλαιστινιακών πόλεων. Γιατί έξω από τη Δ. Οχθη, επί της ουσίας, δε βρέθηκε ούτε κατά τη διάρκεια των «διαπραγματεύσεων του Οσλο». Αντίθετα, κατά μέσο όρο υπολογίζεται ότι στο 74% των δρόμων της Δ. Οχθης βρίσκονται σημεία ελέγχου του ισραηλινού στρατού, τα οποία αυξάνονται «σε περιόδους έντασης». Είναι σαφές ότι οι μετακινήσεις εντός, αλλά και από τη Δ. Οχθη, δεν είναι διόλου εύκολες για τους κατοίκους της.

Το τείχος και η «αποχώρηση» από τη Γάζα

Τα πράγματα γίνονται ακόμη χειρότερα, όταν αρχίζει να ενεργείται το «διαχωριστικό τείχος» στη Δ. Οχθη, που υπολογίζεται ότι θα έχει μήκος 723 χιλιόμετρα, και, όταν ολοκληρωθεί, το 86% αυτού θα έχει κατασκευαστεί επί προσαρτημένου παλαιστινιακού εδάφους και θα εγκλωπώνει προς την ισραηλινή πλευρά το σύνολο της Ιερουσαλήμ, καθώς και περίπου 385.000 εποίκους που κατοικούν στους μεγαλύτερους εποίκισμούς. Κατά την προσφιλή ισραηλινή τακτική, και το τείχος «χτίζεται για λόγους αυτοάμυνας». Βέβαια, εκτός από την εδαφική προσαρτηση της Ανατολικής Ιερουσαλήμ και μέρους της Δ. Οχθης, θα αφήνει στον ενδιάμεσο «ουδέτερο χώρο», μεταξύ Δ. Οχθης και Ισραήλ, 35.000 Παλαιστίνιους.

Άλλοι 125.000 θα ζουν σε κοινότητες που θα είναι περικυ-

ΕΥΘΡΑΥΣΤΗ ΕΚΧΕΙΡΙΑ, ΥΠΟΚΡΙΤΙΚΟΣ «ΑΝΘΡΩΠΙΣΜΟΣ», ΥΠΟΓΕΙΕΣ ΑΝΑΚΑΤΑΤΑΞΕΙΣ

Η επόμενη μέρα στη Γάζα

Με μία μονομερή, εκατέρωθεν, κατάπαυση του πυρός, μέχρι νεωτέρας, της οποίας το «νικηφόρο» χαρακτήρα διεκδικούν τόσο η ισραηλινή κυβέρνηση όσο και η «Χαμάς», τερματίστηκε το 23ήμερο λουτρό αίματος. Πίσω από τις «ανθρωπιστικές ανησυχίες», η συνενοχή της λεγόμενης «διεθνούς κοινότητας» στα εγκλήματα του ισραηλινού στρατού

Λωρίδα της Γάζας: Η επόμενη μέρα. Καταστροφή, θρήνος, ουρές στα κέντρα διανομής τροφίμων. Οσμή θανάτου και αγόνας δρόμου για να ανασυρθούν οι αγαπημένοι που θάφτηκαν στα συντρίμια. Οι καταγεγραμμένες απώλειες έχουν φτάσει τους 1.350 νεκρούς και τους 5.500 τραυματίες, εκ των οποίων το 70% είναι άμαχοι και κυρίως παιδιά.

Εικόνα αποκάλυψης: Ισοπεδωμένες γειτονιές, περισσότερα από 25.000 κτίρια πλήρως ή σχεδόν κατεστραμμένα, δεκάδες αγωγοί αποχέτευσης και ύδρευσης διαλυμένοι, λύματα κατακλύζουν τους δρόμους, μισό εκατομμύριο άνθρωποι χωρίς τρεχούμενο νερό, 700.000 άνθρωποι χωρίς ηλεκτρικό ρεύμα. Συνεχείς εκκλήσεις των ανθρωπιστικών υπηρεσιών για τάχιση τροφίμων, φαρμάκων, πόσιμου νερού, ιατροφαρμακευτικού υλικού και γιατρών - νοσηλευτών.

Αλλεπάλληλες και οι καταγγελίες για χρήση απαγορευμένων ή νέων όπλων, επιβεβαιώνοντας όσους εκτιμούν ότι, εκτός των άλλων, ο πληθυσμός της Λωρίδας της Γάζας χρησιμοποιήθηκε ως πειραματόζωο. Οι γιατροί καταγγέλλουν τη χρήση λευκού φωσφόρου μέσα σε κατοικημένες περιοχές, αλλά και τη χρήση νέου τύπου εκρηκτικών (DIME), τα οποία προκαλούν ολική διάλυση στα κάτω άκρα και εισέρχονται σε μικρά θραύσματα στον κορμό, χωρίς να αφήνουν σημάδια, αλλά προκαλώντας μαζική αιμορραγία εντός των επομένων ωρών σε όλα τα εσωτερικά όργανα.

Εσωτερικοί διχασμοί

Το τέλος του 23ήμερου μακελειού στη Γάζα βρήκε τις παλαιστινιακές πολιτικές δυνάμεις βαθιά διχασμένες. Ο Πρόεδρος, Μαχμούντ Αμπάς, θεωρείται από πολλούς αναλυτές ο «μεγάλος ηττημένος» της ισραηλινής επιχείρησης. Ο «διεθνής παράγοντας», δηλαδή ΟΗΕ, ιμπεριαλιστικές δυνάμεις, αραβικές ηγεσίες, ισραηλινή κυβέρνηση, επιμένουν να τον αποκαλούν «αποκλειστικό συνομιλητή», υποσκάπτοντας περαιτέρω την εικόνα του στην παλαιστινιακή κοινή γνώμη, καθώς με τον επισταμένο και μεθοδικό αυτό διαχωρισμό επιτείνεται ο

ενδοπαλαιστινιακός διχασμός. Στα μάτια της πλειοψηφίας των Παλαιστινίων, σχέτως της άποψης που έχουν για τις πολιτικές θέσεις της «Χαμάς», ο πρόεδρος δε στάθηκε όσο αναμενόταν στο πλευρό του δοκιμαζόμενου πληθυσμού της Γάζας.

Αντιθέσεις υπάρχουν και στο εσωτερικό του Ισραήλ, αν και εκεί η προσπάθεια να ελεγχθεί η σχετική πληροφόρηση είναι πιο αποτελεσματική. Το φιλειρηνικό κίνημα και το κίνημα των αρνητών στρατεύσεων κλιμακώθηκε, όπως και οι φυλακίσεις αρνητών

στράτευσης ή οι συλλήψεις διαδηλωτών. Όπως μάλιστα καταγγέλλει το ΚΚ Ισραήλ, στελέχη του, αλλά και στελέχη άλλων κομμάτων και οργανώσεων, καλούνται διαρκώς σε ανάκριση από τις υπηρεσίες εσωτερικής ασφαλείας (Σιν Μπετ).

Στο επίκεντρο βρέθηκε, φυσικά, και η κοινότητα των Ισραηλινών Αράβων (20% του πληθυσμού), που είδε την απόπειρα να εξοστρακιστούν από την επερχόμενη εκλογική αναμέτρηση δύο αραβικά κόμματα και ένωσε την «πιεστική ανάσα» της αστυνομο-

κρατίας σε βάρος της. Πολλοί Ισραηλινοί αναλυτές εκτιμούν ότι ο διχασμός αυτός θα αποτυπωθεί και στις επερχόμενες εκλογές της 10ης Φεβρουαρίου προκαλώντας περαιτέρω προβλήματα στη χώρα, που το περασμένο φθινόπωρο έζησε τις χειρότερες συγκρούσεις των τελευταίων χρόνων μεταξύ Ισραηλινών Εβραίων και Ισραηλινών Αράβων στην πόλη Ακρά.

Αραβική παλινωδία

Η ισραηλινή σφαγή στη Γάζα έφερε στο προσκήνιο, για άλλη μια φορά, το βαθύ διχασμό μεταξύ των αραβικών ηγεσιών, που οδηγεί, ουσιαστικά, και στη συνεχιζόμενη απραξία τους απέναντι στα ιμπεριαλιστικά εγκλήματα που διαπράττονται σε βάρος αραβικών πληθυσμών (Ιράκ, Λίβανος, Παλαιστίνη). Παρά τις αλληπάλληλες συνόδους, οι αραβικές ηγεσίες δεν εκφράστηκαν με μία φωνή, ούτε την ύστατη στιγμή.

Αίγυπτος, Ιορδανία και Σαουδική Αραβία, όχι μόνο γιατί δεν μπορούσαν να κάνουν αλλιώς, αλλά και γιατί, προφανώς, θεώρησαν ότι η άνοδος των αντίστοιχων, της «Χαμάς», ισλαμιστικών οργανώσεων στο εσωτερικό τους απειλεί την κυριαρχία της παρούσης εξουσίας, εκτός από

Κροκοδείλια δάκρυα από ΗΠΑ και ΕΕ

Με την έναρξη και την εξέλιξη των πολεμικών επιχειρήσεων του Ισραήλ στη Γάζα, που αντικειμενικά πυροδότησαν τα αισθήματα συμπαράστασης και αλληλεγγύης του λαού και της νεολαίας προς τον αγωνιζόμενο παλαιστινιακό λαό, οι αστικές πολιτικές δυνάμεις και οι κυβερνήσεις του κεφαλαίου σε Ευρώπη και ΗΠΑ, και στη χώρα μας ΝΔ και ΠΑΣΟΚ, χύνουν κροκοδείλια δάκρυα για το δοκιμαζόμενο λαό της Παλαιστίνης, μιλούν για «ανθρωπιστική κρίση» και κάνουν «εκκλήσεις» για εκχειρία. «Ξεχνώντας» ότι υπάρχει κατακτητής και κατεχόμενος, ότι τα παλαιστινιακά εδάφη είναι υπό την κατοχή του Ισραήλ, ότι οι Παλαιστίνιοι είναι αποκλεισμένοι σε μια λωρίδα γης. «Ξεχνώντας» το κύριο και δίκαιο αίτημα των ίδιων των Παλαιστινίων: Ίδρυση ενιαίου ανεξάρτητου παλαιστινιακού κράτους στα σύνορα του 1967, με πρωτεύουσα την Ανατολική Ιερουσαλήμ.

Οι εκφραστές της κυρίαρχης πολιτικής «δακρύζουν» για τους εκατοντάδες νεκρούς, για τα διαμελισμένα παιδιά της Παλαιστίνης, για τη ματωμένη Γάζα και σύσσωμοι μιλούν για κατάπαυση του πυρός. Θέλουν να μετριάσουν τον αποτροπισμό της συντριπτικής πλειοψηφίας του λαού και της νεολαίας, με προτάσεις που στέκονται μόνο στη μια ή την άλλη πλευρά της τραγωδίας που ζει ο παλαιστινιακός λαός και δεν αμφισβητούν τους ιμπεριαλιστικούς σχεδιασμούς στην περιοχή: Είτε πρόκειται για το γαλλο αιγυπτιακό σχέδιο για κατάπαυση του πυρός, άνοιγμα περασμάτων για ανθρωπιστική βοήθεια και εγγυήσεις για μακρόχρονη εκχειρία, είτε για την έκκληση για τήρηση των ανθρωπιστικών αξιών από τον Υπατο Αρμοστή του ΟΗΕ για τους Πρόσφυγες, είτε για την ίδια την πρακτική του Ισραήλ να... διακόπτει τους βομβαρδισμούς για τρεις ώρες τη

μέρα, προκειμένου να περάσει η ανθρωπιστική βοήθεια.

Φυσικά, ο παλαιστινιακός λαός έχει απόλυτη ανάγκη την ανθρωπιστική βοήθεια, τα φάρμακα, τα τρόφιμα, την όποια χρηματική ενίσχυση. Και, φυσικά, έχει ανάγκη τον τερματισμό των πολεμικών επιχειρήσεων του Ισραήλ στη Γάζα. Όμως, η σημερινή εισβολή του Ισραήλ αποτελεί συνέχεια της κατοχής των παλαιστινιακών εδαφών, της ιμπεριαλιστικής πολιτικής στην περιοχή, κομμάτι της οποίας είναι και οι πολεμικές επεμβάσεις του Ισραήλ στα παλαιστινιακά εδάφη. Οι προτάσεις και τα σχέδια των εκφραστών του κεφαλαίου είναι άκρως υποκριτικές και ενταγμένες στους ιμπεριαλιστικούς σχεδιασμούς, δεν αρθρώνουν λέξη για το αίτημα των Παλαιστινίων για ανεξάρτητο κράτος, δεν καταδικάζουν, ούτε καν φραστικά, την ισραηλινή κατοχή.

Η στήριξη και η συστράτευση με το

λαό της Παλαιστίνης στον αγώνα του για τη δική του πατρίδα, είναι το στοιχείο που διαφοροποιεί την πηγαία και γνήσια λαϊκή αλληλεγγύη στον αγώνα του λαού της Παλαιστίνης από τις κορόνες των ιμπεριαλιστών, που δήθεν δακρύζουν για τα σκοτωμένα παιδιά της Παλαιστίνης. Ο παλαιστινιακός λαός έχει άμεση και αδήριτη ανάγκη της αλληλεγγύης όλων μας. Μια αλληλεγγύη που εκφράζεται ήδη ποικιλόμορφα, με πορείες, διαδηλώσεις, συμβολικές πρωτοβουλίες, αποστολή φαρμάκων και χρημάτων βγαλμένων από το υστέρημα του λαού και της νεολαίας. Ο λαός της Παλαιστίνης έχει ανάγκη από τον εντεινόμενο αντιιμπεριαλιστικό αγώνα σε κάθε χώρα, που μπορεί να ασκήσει πραγματική πίεση. Πίεση, όμως, για το αίτημα που καταρχήν ο ίδιος ο παλαιστινιακός λαός διεκδικεί, το δίκαιο αίτημα για την ίδρυση ενιαίου ανεξάρτητου παλαιστινιακού κράτους.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΤΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ

Ταξική αλληλεγγύη
στον παλαιστινιακό λαό

Η Ομοσπονδία Οικοδόμων καταδικάζει το αποτρόπαιο και απάνθρωπο έγκλημα, τη δολοφονική επέμβαση του ισραηλινού στρατού κατά του παλαιστινιακού λαού.

Το νέο έγκλημα που συντελείται από τα ισραηλινά στρατεύματα ενάντια στον παλαιστινιακό λαό, δεν είναι κεραυνός εν αιθρία. Περισσότερο από 60 χρόνια, ο παλαιστινιακός λαός στερείται το δικαίωμα να έχει δική του πατρίδα, βρίσκεται υπό διωγμό.

Η όλη κατάσταση στην περιοχή είναι αποτέλεσμα της εγκληματικής πολιτικής των ιμπεριαλιστών του Ισραήλ, που, με τη στήριξη των ΗΠΑ και της ΕΕ, θέλουν τον παλαιστινιακό λαό σκυμμένο, χωρίς καμία ελπίδα για δημιουργία πραγματικά βιώσιμου παλαιστινιακού κράτους και εντάσσεται στα σχέδια για νέα Μέση Ανατολή.

Οι ιμπεριαλιστές βαφτίζουν «τρομοκρα-

τία» το νόμιμο δικαίωμα του παλαιστινιακού λαού, την αντίσταση ενάντια στη βάρβαρη ισραηλινή κατοχή και επίθεση και το δικαίωμα να έχουν τη δική τους πατρίδα, το δικό τους ανεξάρτητο κράτος.

Τεράστιες ευθύνες έχει η ελληνική κυβέρνηση γιατί ακολουθώντας τις άλλες ιμπεριαλιστικές δυνάμεις εξισώνει το θύμα με το θύτη, κρατάει ίσες αποστάσεις, διευκολύνει το απάνθρωπο έργο των Ισραηλινών. Ευθύνη, επίσης, έχουν και οι πολιτικές δυνάμεις, που ευθυγραμμισμένες με την ΕΕ δίνουν άφεση αμαρτιών στην ισραηλινή και ιμπεριαλιστική επιθετικότητα. Απαιτούμε η ελληνική κυβέρνηση να πάρει σαφή θέση καταδίκης της ιμπεριαλιστικής επέμβασης του Ισραήλ.

Καλούμε τους οικοδόμους να εκφράσουν την καταδίκη τους για το νέο αυτό αποτρόπαιο έγκλημα της ισραηλινής κυβέρνησης, να εκφράσουν έμπρακτα την

ταξική τους αλληλεγγύη στον αγωνιζόμενο παλαιστινιακό λαό με κάθε τρόπο, να συμμετέχουν μαζικά στις αγωνιστικές μαχητικές κινητοποιήσεις του ταξικού εργατικού κινήματος.

Απαιτούμε από την ισραηλινή κυβέρνηση να σταματήσει να δολοφονεί τον παλαιστινιακό λαό, να καταστρέφει την περι-

ουσία του και τον πολιτισμό του.

Να δοθεί ουσιαστική λύση του παλαιστινιακού προβλήματος για τη δημιουργία ενιαίου ανεξάρτητου παλαιστινιακού κράτους στα εδάφη του 1967 με πρωτεύουσα την Ανατολική Ιερουσαλήμ. Να σταματήσει ο απάνθρωπος αποκλεισμός που έχει επιβάλει το Ισραήλ.

έωλες δεσμεύσεις για ανθρωπιστική βοήθεια και λεκτικές καταγγελίες, υιοθέτησαν τη «μέση οδό» της γενικόλογης «αναγκαιότητας εκκευρίας». Η Αίγυπτος, μάλιστα, προκάλεσε το μένος της αραβικής κοινής γνώμης σφραγίζοντας τα σύνορα με τη Γάζα.

Περισσότερο ενδιαφέρον προκάλεσε η Σ. Αραβία, καθώς οι στενές σχέσεις της με τη «Χαμάς» είναι γνωστές. Εκτιμάται, όμως, ότι στην παρούσα φάση το Ριαντ θεώρησε ότι η επιρροή του Ιράν στη «Χαμάς» είναι ισχυρότερη και με τον τρόπο αυτό ασκεί πίεση στην οργάνωση να «επιλέξει» μέντορα. Ο ρόλος του Ιράν θίχτηκε ανοιχτά στις θεαλλώδεις αραβικές συνό-

δους με τη Συρία και το Κατάρ, που υιοθέτησαν σκληρότερη στάση απέναντι στο Ισραήλ και ζήτησαν αναγνώριση της παλαιστινιακής αντίστασης και «πάγωμα» κάθε «πρωτοβουλίας διαπραγμάτευσης» με το Ισραήλ, να κατηγορούνται για «υπόθαλψη της ιρανικής προσπάθειας αποσταθεροποίησης του αραβικού κόσμου».

Διπλωματικές πηγές προσκείμενες στη Δαμασκό εκτιμούσαν ότι πλέον ο ενδοαραβικός συσχετισμός δύναμης έχει αλλάξει και ότι οι φιλοαμερικανικές δυνάμεις απομονώθηκαν. Το βέβαιο είναι, όπως ανέφεραν αναλυτές, ότι το διαμεσολαβητικό κύρος της Αιγύπτου, που τα τελευ-

ταία χρόνια αποτελούσε τον σταθερό δίαυλο διαπραγματεύσεων, επλήγη σοβαρά και ουδείς γνωρίζει αν θα μπορέσει να το ανακτήσει.

Η «ανθρωπιστική
ευαισθησία»

Αλληπάλληλες εκκλήσεις για ανθρωπιστική βοήθεια απευθύνει σήμερα η ηγεσία του ΟΗΕ, όπως τις μέρες της σφαγής καλούσε σε εκκευρία. Για άλλη μια φορά, οι ξεχωριστές υπηρεσίες του Οργανισμού αποδείχτηκαν πιο «προωθημένες», μέσα από τις μαρτυρίες και τις καταγγελίες τους, από τον ΓΓ και το Συμβούλιο Ασφαλείας, που επέδειξαν εξοργιστική

καθυστέρηση και τηρούν, ακόμη και σήμερα, ίσες αποστάσεις απέναντι στον θύτη και στο θύμα, αποκλείοντας από το λεξιλόγιό τους την έννοια της «κατοχής και του δικαιώματος στην αντίσταση». Επί της ουσίας, ο ΟΗΕ δεν έπραξε τίποτε απολύτως για να σταματήσει η σφαγή, όπως δεν έχει πράξει τόσα χρόνια για να εφαρμόσει το Ισραήλ τις αποφάσεις που περιφρονεί προκλητικά. Αντίθετα, η ισραηλινή ηγεσία έκανε περίγελο τον ΓΓ, βομβαρδίζοντας κτίριο του ΟΗΕ, την ώρα που ο Μπαν Γκι Μουν βρισκόταν στο Ισραήλ.

Παρά τη διπλωματική κινητικότητα, τίποτε δεν έπραξαν ούτε η ΕΕ ή οι ξεχωριστές ευ-

ρωπαϊκές δυνάμεις που έσπευσαν να διαγκωνιστούν για έναν ενισχυμένο ρόλο στην περιοχή, στο πλαίσιο της «ευρείας Μέσης Ανατολής». Επικεντρώνοντας στην «ανθρωπιστική βοήθεια», η ΕΕ, επισταμένα, απέφυγε να αγιάξει την ουσία του προβλήματος: την κατοχή. Αντίθετα, υιοθέτησε στον έναν ή στον άλλο βαθμό την ισραηλινή επιχειρηματολογία περί «αυτοάμυνας» και παρέπεμψε στο θολό μέλλον όλα τα σημαντικά ζητήματα, όπως, π.χ., την άρση του φονικού εμπάργκο, στο οποίο επίσης συμμετέχει την τελευταία διετία.

Εντούτοις, παρά τις δημόσιες δηλώσεις «πίστης» προς τον Παλαιστίνιο Πρόεδρο, διπλωματικές πηγές στις Βρυξέλλες, αλλά και στο Παρίσι, διέκριναν ότι εξετάζεται πολύ σοβαρά πλέον η πιθανότητα ενός «διαύλου επικοινωνίας» με τη «Χαμάς», εκτιμώντας ότι πλέον δεν μπορεί να επιτευχθεί καμία πρόοδος χωρίς αυτήν. Η πολιτική ηγεσία της οργάνωσης, διά του Μασχάαλ, αφήνει «ανοιχτή την πόρτα» σε μια ευρωπαϊκή κρούση.

Όσο για τις ΗΠΑ, δεν παρέκκλιναν επί της ουσίας διόλου από τη γνωστή, προκλητικά υποστηρικτική προς το Ισραήλ, στάση τους. Η απερχόμενη ηγεσία Μπους υιοθέτησε ανοιχτά την ισραηλινή επιχειρηματολογία περί «αυτοάμυνας» και προσφέρθηκε να «συνεισφέρει» στον έλεγχο των «συνόρων» της Γάζας, προκειμένου να τερματιστεί το λαθρεμπόριο όπλων προς τη «Χαμάς». Οι πολυαναμενόμενες πρώτες δηλώσεις του νέου Προέδρου για το θέμα, δεν αλλάζουν διόλου τη στάση αυτή. Αλλάζουν, μόνο, τις

εντυπώσεις, καθώς ο Ομπάμα φρόντισε να κάνει μεγαλύτερες αναφορές στα βάσανα του πληθυσμού στη Γάζα, να διαψεύσει, εμμέσως, τις ισραηλινές διαβεβαιώσεις περί απρόσκοπτης ροής της ανθρωπιστικής βοήθειας και να αποφύγει να κατηγορήσει ευθέως τη «Χαμάς», καθώς πολλές είναι οι διαρροές εκατέρωθεν που αφήνουν ανοιχτό το ενδεχόμενο μιας «έμμεσης» διαπραγμάτευσης.

Υπό τις συνθήκες αυτές, αυτό που επανεπιβεβαίωσε το 23ήμερο λουτρό αίματος στη Γάζα είναι η υποκρισία της λεγόμενης «διεθνούς κοινότητας», οι αντιπαραθέσεις των μεγάλων ιμπεριαλιστικών δυνάμεων για την καλύτερη προώθηση των συμφερόντων τους στην περιοχή και οι αντεγκλήσεις μεταξύ των αναδυόμενων περιφερειακών δυνάμεων της περιοχής, για την εξασφάλιση μεγαλύτερης επιρροής, έτσι ώστε να αναδειχθούν σε προνομιακούς «συνομιλητές» για τους ιμπεριαλιστές. Και όλα αυτά με το αίμα του παλαιστινιακού λαού. Ουδείς έθιξε την αιτία του επαναλαμβανόμενου εδώ και δεκαετίες εγκλήματος: της ισραηλινής κατοχής. Ούτε έθεσε κανείς επιτακτικά το μοναδικό δρόμο δικαίας επίλυσης: την ίδρυση ανεξάρτητου βιώσιμου παλαιστινιακού κράτους, χωρίς όρους και προϋποθέσεις, χωρίς εποικισμούς, με απόλυτο έλεγχο των συνόρων του και των εσωτερικών του υποθέσεων. Και αυτό σημαίνει ότι είναι θέμα χρόνου το πότε ο παλαιστινιακός λαός θα κληθεί να πληρώσει, και πάλι με αίμα, τον αγώνα του για ανεξαρτησία, ελευθερία, αξιοπρέπεια.

50 ΧΡΟΝΙΑ ΚΟΥΒΑΝΙΚΗΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗΣ

Φωτεινό παράδειγμα στην πάλη των λαών

Μισός αιώνας επανάσταση. Η 1η Γενάρη είναι μέρα υπόσχεσης του κουβανικού λαού ότι θα συνεχίσει να υπερασπίζεται την επανάστασή του με όλα τα μέσα, με θυσίες και αυταπάρνηση, ότι θα συνεχίσει να διαπαιδαγωγεί τη νεολαία στις αρχές της Επανάστασης για μια καλύτερη κοινωνία, δίκαιη και σοσιαλιστική. Η 50ή επέτειος της νίκης της Επανάστασης βρίσκει την Κούβα να δίνει τη μάχη της, να προσφέρει και να δέχεται την αλληλεγγύη από τους λαούς. Βρίσκει το λαό της να φιορτάζει τις κατακτήσεις του. Οπως το έκανε και φέτος σε πολλές πλατείες στο Νησί της Επανάστασης.

Η Επανάσταση στην Κούβα αποτέλεσε ώριμη ανάγκη, συνέχεια των πολύχρονων αγώνων του λαού ενάντια στην ισπανική αποικιοκρατία και τον αμερικάνικο ιμπεριαλισμό, της εργατικής τάξης, του Κομμουνιστικού Κόμματος, ενάντια στην καπιταλιστική καταπίεση, στα δικτατορικά καθεστώτα που τοποθέτησε ο ιμπεριαλισμός, της πάλης για εθνική ανεξαρτησία και κυριαρχία.

Όταν ξεκίνησε η τελική φάση του αγώνα το Δεκέμβριο του 1956, με το μικρό πλοίο «Γκράνμα», που ξεκίνησε από το Μεξικό για να φτάσει στα παράλια της Κούβας κοντά στη θρυλική Σιέρα Μαέστρα, το λαϊκό κίνημα ήταν ήδη προετοιμασμένο για την πάλη ενάντια στο δικτάτορα Μπατίστα. Παρά τις πρώτες αρνητικές εμπειρίες, με την αποβίβαση του αντάρτικου τμήματος της «Γκράνμα» των 82 μαχητών, από τους οποίους επιβίωσαν μόνο 12, ανάμεσά τους οι μελλοντικοί ηγέτες της Επανάστασης (ο Φιντέλ Κάστρο, ο Ραούλ Κάστρο, ο Τσε Γκεβάρα, ο Καμίλο Σιενφουέγος, ο Χουάν Αλμείδα), η στήριξη από το λαό στις αντιδικτατορικές οργανώσεις ήταν καθοριστικής σημασίας για την έκβαση του αγώνα.

Σημαντικές κατακτήσεις παρά τα εμπόδια...

Δύο χρόνια μετά, ο αντάρτικος στρατός κυριάρχησε σε ολόκληρη τη χώρα. Την πρώτη Γε-

νάρη του 1959 απελευθερώθηκε η Σάντα Κλάρα και την επομένη, με ηγέτη τον Τσε Γκεβάρα, μπήκε θριαμβευτικά στην Αβάνα. Σε λίγες ημέρες έφτασε στην πρωτεύουσα και ο ηγέτης της Επανάστασης, Φιντέλ Κάστρο και ανέλαβε πρωθυπουργός της επαναστατικής κυβέρνησης. Σχεδόν τρία χρόνια αργότερα, την Πρωτομαγιά του 1961, ο Φιντέλ Κάστρο ανήγγειλε ότι η Επανάσταση θα μετεξελιχθεί σε σοσιαλιστική.

Η Κούβα, από την πρώτη στιγμή, δέχτηκε την αλληλεγγύη και αμέριστη στήριξη της ΕΣΣΔ και των σοσιαλιστικών χωρών, πράγμα που τη βοήθησε να σταθεί στα πόδια της και να εξελιχθεί. Ταυτόχρονα, βρέθηκε αντιμέτωπη με τα τεράστια εμπόδια που της έβαλε ο ιμπεριαλισμός, επιβολή του απάνθρωπου αποκλεισμού των ΗΠΑ, εξοπλισμός και εκπαίδευση αντεπαναστατών, οργανωμένες επεμβάσεις και επιθέσεις κ.ά. Ωστόσο, σήμερα αποτελεί ένα φωτεινό παράδειγμα τόσο για την ευρύτερη περιοχή, όσο και σε παγκόσμιο επίπεδο, αφού οι πραγματικές ανάγκες του λαού είναι στο επίκεντρο της δράσης του κοινωνικού συστήματος. Στέκεται και αντιστέκεται, παρά το ισχυρό χτύπημα που δέ-

χτηκε από την ανατροπή των σοσιαλιστικών χωρών και το δυσμενή παγκόσμιο συσχετισμό δυνάμεων.

Στο επίκεντρο ο άνθρωπος

Το δικαίωμα στη ζωή, στην εργασία, στην ασφάλεια και στην κοινωνική πρόνοια, στην υγεία, στην παιδεία, στον πολιτισμό, στον αθλητισμό, στην ειδική φροντίδα της μητρότητας και του παιδιού είναι μέρος των επιτευγμάτων της Κουβανικής Επανάστασης, που κάθε μέρα προσπαθεί με όσες δυνατότητες έχει να βελτιώσει ακόμη παραπέρα.

Σήμερα η Κούβα κατέχει τον υψηλότερο δείκτη σχολικής συμμετοχής απ' όλες τις χώρες της περιοχής του ημισφαιρίου. Η υγεία για το λαό είναι αδιαπραγμάτευτο δικαίωμα, αποτελεί κοινωνικό αγαθό που παρέχεται σε όλους, με την παιδική θνησιμότητα να κινείται σε επίπεδα που συναντιούνται μόνο σε υψηλά αναπτυσσομένες χώρες (6,5 νεκρά παιδιά στις 1.000 γεννήσεις και το προσδόκιμο ηλικίας φτάνει τα 76 χρόνια).

Ιδιαίτερο στοιχείο των δικαιωμάτων του κου-

βανικού λαού αποτελεί η πραγματική συμμετοχική δημοκρατική διαδικασία στην εκλογή των βουλευτών και των εκπροσώπων του λαού σε όλα τα επίπεδα. Ο λαός εκλέγει και αποφασίζει για τους εκπροσώπους του σε μια ξεχωριστή διαδικασία που περιλαμβάνει δημόσιες συνελεύσεις, όπου αποφασίζει για τους υποψηφίους, εκλέγει με μυστική ψηφοφορία, ενώ σημαντικό στοιχείο της όλης διαδικασίας είναι ο μηχανισμός ανάκλησης των αντιπροσώπων, αν κατά τη διάρκεια της θητείας του ο βουλευτής δεν ανταποκρίνεται πια στα καθήκοντά του.

Διεθνιστική αλληλεγγύη

Η Κούβα διατηρεί μια πολιτική συνεργασίας και αλληλεγγύης με μεγάλο αριθμό χωρών. Προσφέρει ανιδιοτελώς τη συνεργασία της σε χώρες του λεγόμενου Τρίτου Κόσμου, μέσω πολυάριθμων προγραμμάτων για θέματα υγείας, εκπαίδευσης, αθλητισμού, ανάμεσά τους και η «Επιχείρηση Θαύμα» που στοχεύει στη βελτίωση και την αποκατάσταση της όρασης και το πρόγραμμα «Ναι Μπορώ» που βοηθάει την εξάλειψη του αναλφαριθμητισμού.

Από το 1963 και μέχρι σήμερα, 185.000 γιατροί, νοσηλευτές και τεχνικοί έχουν προσφέρει τις υπηρεσίες τους σε πάνω από 100 χώρες. Σήμερα υπάρχουν πάνω από 40.000 άνθρωποι που εργάζονται σε 97 χώρες στους τομείς της υγείας, της εκπαίδευσης, του αθλητισμού και αλλού. Υπάρχουν πάνω από 50.000 νέοι άνθρωποι από 129 χώρες που έχουν αποφοιτήσει στην Κούβα σε 33 διαφορετικές ειδικότητες, από τους οποίους οι 26.000 από την ανώτατη εκπαίδευση και συγκεκριμένα από την Ιατρική.

Το παράδειγμα της Κούβας δείχνει ξεκάθαρα ότι ο ιμπεριαλισμός δεν είναι ανίκητος. Μπορεί να ηττηθεί, αν ο λαός οργανωθεί, διεκδικήσει τα δικαιώματά του και τον πλούτο που παράγει, για να γράψει τη δική του ιστορία.

Η Ομοσπονδία, όπως το έκανε και στο παρελθόν, θα συνεχίσει να στηρίζει τον κουβανικό λαό στην προσπάθειά του να χτίσει το σοσιαλισμό.